

[1973 மார்ச் 27]

MR. DEPUTY SPEAKER: I will do one thing. We will take up all the Demands at a stretch. Hon. Members may speak on any of the Demands because by 1 O' clock I have to guillotine the Demands.

மொத்தமாக எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு அவரவர்கள் விரும்புகின்ற மானியத்தில் தம் கருத்துக்களைப் பேசட்டும். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் 12 மணி முதல் 1 மணி வரை பேசட்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: கன்ப்யூஷனாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கன்ப்யூஷன் ஒன்றும் இருக்காது. அசெம்பிளி, ஜெயில் எல்லாம் கிட்டத்தட்ட சம்பந்தப் பட்டவைதான்.

5., 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 36,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss policy :

“That the allotment of Rs. 36,15,000 under Demand No. 7—State Legislature—be reduced by Rs. 100”.

THIRU N. V. GURUSAMI: Sir, I move the following cut motion to discuss policy :

“That the allotment of Rs. 36,15,000 under Demand No. 7—State Legislature—be reduced by Rs 100”.

1973 மார்ச் 27]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss policy :

“ That the allotment of Rs. 36,15,000 under Demand No. 7—State Legislature—be reduced by Rs. 100 ”.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தொகுதி வேலைகளைச் சரியாகச் செய்வதற்கு ஏதுவாகக் காரியாலயமும், எழுத்தரும் வழங்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதி கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தொகுதியின் தலைநகரங்களில் அலுவலகமும், தனி உதவியாளரும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் முன்மொழியப்படவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில், தங்கும் அறைகளுக்குப் பின்புறம் தாழ்வாரம் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1973 மார்ச் 27]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடைவளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,26,59,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 5,26,59,700 under Demand No. 21—Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, கால்நடைகளுக்கு சத்துள்ள உணவு அளிப்பதற்குத் திட்டமும், ஆடு வளர்க்க பெரிய பண்ணைகள் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே கோழி வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக, நமது மாநிலத்திலேயே தேவையான (high breed) கோழிக் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கால்நடை மருத்துவமனைகளுக்குப் போதுமான மருந்துகள் கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

1973 மார்ச் 27]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to improve the Animal Husbandry Dispensary into a Headquarters Hospital with all the amenities and to open a Cattle Farm in Asambu Hills in Kanyakumari District—

“That the allotment of Rs. 5,26,59,700 made under Demand No. 21—Animal Husbandry— be reduced by Rs. 100 ”.

MR. DEPUTY SPEAKER: The cut motion of Thiru Sowdi S. Sundara Bharathi is not moved, as the hon. Member is not in his seat.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,30,12,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss the need to form a separate Bench in High Court for disposal of Writ Petitions in regard to labour disputes—

“That the allotment of Rs. 3,30,12,700 under Demand No. 13—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100 ”.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக நியமிக்கப்படுபவருக்குக் குறைந்தபட்ச சட்ட ஞானம் இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,30,12,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. DENNIS: Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity of establishing a Sub-Court at Kuzhithurai in Kanyakumari District—

“That the allotment of Rs. 3,30,12,700 under Demand No. 13—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100 ”.

[1973 மார்ச் 27]

MR. DEPUTY SPEAKER: The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki is not move, as the hon. Member is not in her seat.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,16,64,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU N. DENNIS: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 3,16,64,300 under Demand No. 14—Jails—be reduced by Rs. 100.”

MR. DEPUTY SPEAKER: The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki is not moved, as the hon. Member is not in her seat.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, சிறையில் உள்ள கைதிகளுக்கு அவரவர்களின் மதக் கல்விகளைக் கற்க வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,16,64,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு திருத்தம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கால்நடை மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ஆங்கிலத்தில் தாப்பட்டிருக்கும் புத்தகத் திலே 48வது பக்கத்திலும், தமிழில் 53வது பக்கத்திலும் திட்டப் பணிகள், திட்டம் சாரப் பணிகள் என்ற தலைப்புகளின் கீழ் தாப்பட்டிருக்கும் தொகை—1973-74வது ஆண்டுக்குத் திட்டப் பணிகள் என்பதன்கீழ் ரூ. 80 லட்சத்து 83 ஆயிரம் என்று இருப்பது 32 லட்சத்து 65 ஆயிரம் என்று திருத்திக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதேபோல் திட்டம் சாரப் பணிகள்

1973 மார்ச் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்பதன்கீழ் 75 லட்சத்து 86 ஆயிரம் என்று இருப்பது 57 லட்சத்து 35 ஆயிரம் என்று திருத்திக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இங்கு கால்நடை வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கை பற்றி வைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த அறிக்கையை* சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவையின் முன் குறிப்புகள் ஏதும் வைக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்களுக்கு இறுதியில் பதிலுரைக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றம் என்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இங்கேயிருக்கின்ற ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 1 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வாக்காளப் பெருமக்களால், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கடமை உணர்வோடு இங்கே அவர்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தமட்டில் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கின்ற காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் வந்து பதிவேட்டில் கையொப்பமிடவேண்டும் என்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. நடாளுமன்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் தினமும் கையெழுத்துப் போடவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்ற விதிமுறைகள் நடாளுமன்றத்தில் இருப்பதாக நான் அறிய வருகிறேன். அதைப்போல சட்டமன்றக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்காக வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், 7 நாட்களுக்கு ஒருமுறை, வாரத்திற்கு ஒருமுறை அட்டென்டன்ஸ் ரிஜிஸ்தரில் கையொப்பம் இட்டால் போதும் என்கின்ற அளவுக்கு விதிமுறைகளை மாற்றியமைப்பது

* 125-141-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

[திரு. க. உரொ. எட்டமண்ட்] [1973 மார்ச் 27]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கவுரப்படுத்துவதாகும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இப்போது 7 நாட்களுக்கு ஒருமுறை அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதிக்குப் போய்விட்டு வரலாம் என்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை 5 நாட்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்து நாட்கள் சட்டமன்றத்தில் ஆஜராகி வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தங்களுடைய தொகுதிக்குப் போய், தொகுதி வேலைகளைப் பார்த்துவந்து, அங்கேயிருக்கின்ற நிலவரங்களை எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் சொல்லுகின்ற வகையில் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்றம் நடக்கின்ற நேரத்தில், நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் தாற்காலிகமாக வேலை செய்வதற்கு இங்கே ஏவலர்கள் (பியூன்கள்) நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 5.25 என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த ரூ. 5.25 கூலிக்கு அவர்கள் ஒப்பந்தத்துக்கு வரும் போது காலையில் 8 மணிக்குச் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து சட்டமன்றக் கூட்டம் 11½ மணிக்கு முடிந்தவுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பலாம் என்ற முறையில் ரூபாய் 5.25 சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலையில் 8 மணிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மாலை 11½ மணிக்குப் போவார்கள் என்ற அளவில் உறுதிப்பாடு இல்லை. ஏனென்றால் சில நேரங்களில் மாலையில்கூட சட்டமன்றக் கூட்டம் கூடுகிறது. மாலை 4 மணிக்குக் கூடுகின்ற சட்டமன்றம் இரவு 7 மணிவரை நடந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமை சில நேரங்களில் ஏற்படுகிறது. அப்படி சட்டமன்றம் மாலையில் நடக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஓவர்டைம், கூடுதல் வேலை செய்வதற்கு உண்டான கூடுதல் கூலி கொடுக்கவில்லை என்றாலும், அந்தந்த நாட்களில் கொஞ்சம் கூடுதல் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் தங்கியிருக்கின்ற விடுதிகளைப் பொறுத்தமட்டில், அங்கே வரவேற்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி

1973 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

உயர்வு இல்லை என்று அவர்கள் குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுக் காலம் அந்தப் பதவியிலேயே நீடித்திருக்கிறார்கள். அதைவிட உயர்ந்த பதவிக்குப் போக முடியாத நிலையில் அவர்கள் எல்லாம் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கான முறையில் விதி முறைகளை மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவேற்பாளர்களில் சிலர், இரவு நேரங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். மாலை 8 மணிக்கு விடுதிக்கு வருகிறார்கள். காலை 8 மணிக்குத்தான் திரும்பி விடு செல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். பன்னிரண்டு மணி நேரம் அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடுதலாக 4 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஹைட் அலவன்சும், இரவுப் படியும், அதைப்போல் பால் வழங்குவதற்குண்டான படியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேமாதிரி விடுதியில் வேலை செய்கின்ற நம்முடைய ஏவலர்கள் (பியூன்கள்) இன்னும் உறுதி செய்யப்படாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பதவியை உறுதி செய்யவேண்டும்.

சட்டமன்ற விடுதியில் வேலை செய்கிற அரசுப் பணியாட்களுக்குச் சட்டமன்றத்தைச் சுற்றி விடுதிகளை, குடியிருப்பு வசதிகளை நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம். அதையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போது அரசாங்கப் பேருந்துகளில், அரசாங்கப் பேருந்து எங்கெங்கு செல்லுகிறதோ அங்கெல்லாம் செல்ல வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல, ரயிலிலும், தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்கு உண்டான வகையில் வசதிகளைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

இந்த மானியத்தின்மீது கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில், சிறைச்சாலைப்பற்றி ஒரு கருத்தினை மாத்திரம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால், ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தி, சிறையில் வைக்கப்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1973 மார்ச் 27]

பட்டிருந்த நேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் சிறைச்சாலைக்குப் போய் அந்த ஆசிரியர்களைப் பார்க்க நானே சிறை அதிகாரிகளிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். ஏறத்தாழ முக்கால் மணி நேரம் அவர்கள் என்னை உட்கார வைத்துவிட்டு முக்கால் மணி கழித்துச் சொன்னார்கள், நீங்கள் சிறையில் இருக்கிற ஆசிரிய கைதிகளைப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். நான் அப்போதுகூடச் சொன்னேன், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற நிலையில் இல்லாவிட்டாலும், வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் அவர்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்ட போதும் அவர்களைப் பார்க்க அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கும்படி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கு. இராசமாணிக்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலச் சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கைமீது சில வார்த்தைகள் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நடைபெறுகின்ற மானியக் கோரிக்கைகள்மீது உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியில் உள்ள பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சிக்கு அதிகப்படி வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் நாங்கள் எந்தச் சூபாய் டாக்கிக்கு வாடகை கொடுத்தும் நாங்கள் சாப்பிடுவ கோரிக்கையை இங்கே சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு வருகிறோமோ, அவைகளைச் சொல்லமுடியாமல் எங்களுக்குத் தடை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டும்.

எங்களுடைய தொகுதியில் வேளாண்மைத் தொழில் சம்பந்தமான பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நேற்று நடந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது கோவில், மடாலயங்கள் என்பதைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றிருந்தேன். அதற்கு எனக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. எந்தெந்த உறுப்பினர்கள் எந்த மானியக் கோரிக்கைமீது பேசவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அதில் அவர்களுக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்ற வழிவகையைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, உறுப்பினர்கள் விடுதியில், எங்களுக்குச் சாப்பாட்டு வசதிகள் மிகமிகச் சங்கடமான சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன.

1973 மார்ச் 27] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

காலையில் சாப்பிடுவதற்கும், மத்தியானம் சாப்பிடுவதற்கும் மு.ப. 10-00 நான்கைந்து ரூபாய் டாக்சிக்கு வாடகை கொடுத்தும் நாங்கள் சாப்பிடுவதற்குக் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. சட்டமன்ற விடுதியில் குளிப்பது, லப்ரீன் போன்ற வசதிகள் கிராமப் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கின்றன உறுப்பினர்களுக்கு உகந்த முறையில் இல்லை. எங்களுடைய நடைமுறைகளுக்கு ஏற்றவாறு அவைகளை மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரயிலில் வருவதற்கு வசதிகள் வேண்டும் என்றார்கள். அதே போல் ஒரு லட்ச மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கார் வசதி இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. சில பேருக்கு இருக்கிறது. பலருக்கு இல்லை. கார் வைத்துக்கொள்வதை ஆடம்பரம் என்று சொல்ல முடியாது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு ஒரு கார் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இதை நான் அரசாங்கமே கொடுத்த வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. கார் வாங்குவதற்கு நீண்ட காலக் கடன் கொடுத்து, ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்களில் அந்தக் கடனைத் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற அவருக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். கசல்நடையாகவோ, சைக்கிளிலோ வாடகைக் கார் எடுத்துக்கொண்டோ சென்றால் முடியாது. உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் கார் வாடகைக்கும், பெட்ரோலுக்கும் போதாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொது மக்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவையில் எடுத்துச் சொல்லவும் வசதி செய்யும் அளவிற்கு, அவர்களுக்குக் கார் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கும் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சட்ட மன்றத்திற்கான மானியக் கோரிக்கைமீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சட்டமன்றம் என்று சொன்னால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தலன்களைப்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 மார்ச் 27]

பிரதானமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற விஷயத்தை வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கு இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதான் வாய்ப்பாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது தங்குகிற விடுதியிலே இருக்கிற வசதிகள் என்ன என்பதை எடுத்துக் கொண்டோமானால் ஒவ்வொரு அறையிலேயும் இன்றைக்கு ஒரு தலையணைதான் இருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை ஹவுஸ் கமிட்டியில் சொல்லலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வசதிகளைச் சரியாகக் கவனித்தால்தான் சட்டமன்றத்தில் சுறுசுறுப்பாக, நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கும். வேலை செய்வதற்கு ஒய்வு வசதிகள் எல்லோருக்கும் அளிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். ஆகவே, சட்டமன்ற விடுதியிலே உள்ள தலையணையைப்பற்றிச் சொன்னால் அந்த தலையணையும் தலைக்கு வைப்பதற்கு ஸ்தாயக்கற்றதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோன்று, சட்டமன்ற அறைகளிலே ஸ்க்ரீன் எடுக்கப்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. காலையில் வெய்யில் வரும்போது ஜன்னல் வழியாக சூடு ஏறுகிறது. மாலையில் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து சூடு வருகிறது. அதை மறைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் ஒன்றுமே இல்லை.

அதோடு மட்டுமல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வப்போது தேவைப்படுகிற பொருள்களை வாங்க கடைகண்ணிகளுக்குப் போக பிழுன்களை வைத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஃப்ளோருக்கும் 3, 4 பேர்களை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களையெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. 32 அறைகள் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அங்கே 4 பேர் விகிதாசாரம் செய்து 8 அறைகளுக்கு ஒருவர் என்று அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து, இன்னின்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி வழிமுறை செய்வது நன்றாக இருக்கும். இப்போது அப்படிப்பட்ட வழிமுறை இல்லை.

காலையில் பிழுன் வந்தவுடனே அறையில் இருக்கிற டேபிளைச் சுத்தம் செய்து, குடி தண்ணீர் எடுத்து வைத்து இது போன்ற காரியங்களைச் செய்ய இன்றைக்கும் அவர்கள் தயாராக இல்லை.

1973 மார்ச் 27] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

என்பதைப் பார்க்கிறோம். வரவேற்பாளரிடத்தில் புகார் செய்தால், தகவல் சொன்னால், அவருக்கும் கட்டுப்பட்டு பியூன்கள் நடக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஏதோ அவர்களைக் குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்று நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய ஹாஸ்டல் நிர்வாகம் அப்படி இருக்கிறது. அதைச் சரியாக நிர்வகிப்பதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்திட்டுக் கொண்டு வருவதற்குத்தான் நான் இந்த விவரத்தைச் சொல்கிறேன்.

அதேபோன்று, இவைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு ஹவுஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. இந்த ஹவுஸ் கமிட்டி சில நேரங்களில் கூடுகிறது. பல விவாதங்கள் நடக்கின்றன. தீர்மானங்களும் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், இந்தத் தீர்மானங்கள் நடைமுறைக்கு வருகிறதா என்று பார்த்தால் நடைமுறையிலே வருவதில்லை. அங்கே நல்ல உணவு கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று, இன்னிவ்னரைப் போடலாம் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், பின்னால் பார்க்கிறபோது பழைய ஆட்களே அங்கே இருக்கிறார்களேதவிர, எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஒன்றரை மணிக்குச் சட்டசபை முடிந்து அங்கே செல்கிறோம் என்றால் பசியோடு செல்கிறோம். வெளியே சென்று சாப்பிட்டு வர நேரமில்லை. அங்கு போகிற நேரத்தில் ஏதாவது கிடைத்ததை வாயில் போட்டுக்கொள்வது என்ற நிலையில்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்ல உணவு கிடைப்பதற்கான வழியும், வாய்ப்பும் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இது முக்கியமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும்.

அங்கே இருக்கிற பியூன்கள் முறையாகக் காரியங்கள் செய்ய இயலாத வகையில் எங்கெங்கிருந்தோ வேலை செய்ய அங்கு வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விடுதிப் பக்கத்தில் தங்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியமான ஒன்றாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே சட்டசபையில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் ஏதோ நேரத்தில் ஒரு காப்பி சாப்பிடுவதற்கு, தண்ணீர் குடிப்பதற்கு நல்ல கிளாஸ் கிடையாது. அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 மார்ச் 27]

நான் சமீபத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூடச் சொன்னேன். 10 கிளாஸ் வாங்கிப் போடுங்கள், இதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிவிடும் என்று கேட்டேன். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு கிளாஸ்கள் என்று சொன்னால் நல்ல விதமாக கிளாஸ் இல்லாமல் பிளாஸ்டிக் கிளாஸ் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் குடிப்பதற்குத் தோன்றவில்லை. அந்த மாதிரிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் சிறு விஷயங்கள் தான். ஆனால், கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள். கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள். இந்தக் கஷ்டங்களை இந்த இடத்தில் சொல்கிறேன்.

இதேபோன்று இங்கே இருக்கிற பிழைகள் பல வருஷங்களாக, 8 வருஷம், 10 வருஷங்களாக டெம்பரரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்கலாம். அப்படி நிரந்தரம் ஆக்குவதற்குப் பதிலாக அடுத்தாற்போல வருகிற சட்டசபைக் கூட்டங்களுக்கு அவர்களுையே போடுகிறார்களாவென்றால் அதுவும் இல்லை. அவர்களை ஊஸ்ட் செய்து, புதுப் புது ஆட்களைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஊஸ்ட் செய்து புதுப் புது ஆட்களைப் போடுவதால், எல்லோருமே புதிதாக வந்து விடுவதால் அவர்களுக்கு வழி முறைகள் தெரிவதில்லை. ஒரு சமாச்சாரத்தை அல்லது ஒரு பேப்பரைக் கொடுத்தால் எங்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. பழைய தோழர்களை, பிழைக்களைத் தொடர்ச்சியாக வைத்துக் கொண்டு ஏதோ புதிதாக இரண்டொருவரைப் போட்டுக் கொள்ளலாம். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

எங்களுடைய கஷ்டமான விஷயங்களைப் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும். பிழைக்களை ஒவ்வொரு தடவையும் மாறி மாறிப் போடாமல், தொடர்ந்து இருந்து வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களிலேயெல்லாம் என்ன மாதிரியான வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள், எவ்வளவு சம்பளம் தருகிறார்கள், அலவன்ஸ் தருகிறார்கள் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. நாங்கள் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து

1973 மார்ச் 27]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

தலைமை தாங்கி அவர்களுக்காகப் போராட்டம் நடத்துகிறோம். எங்களுடைய போராட்டத்தை எங்கே நடத்துவது. இங்கேதான் நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தொகுதியில் எங்களுக்கு டெலிஃபோன் வசதி செய்துகொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதை நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். இதை சபை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

லெட்டர்பேடு தருகிறார்கள். வெறும் காகிதம் தரப்படுகிறது. அதில் எங்கள் பெயர்களை அச்சடித்துக் கொடுத்தால் அதிகச் செலவு ஆகிவிடுமா? அப்படிக் கொடுத்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. ஜி. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற கால்நடை மானியம் சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

கால்நடை விவசாயிகளுக்கு மிக உதவியானது, துணையானதும் கூட. கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் கால்நடைகளை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அதுபோல, விவசாயிகளுக்குக் கால்நடை உதவியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையிலே நம்முடைய கால்நடை இலாகா வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, கால்நடைகள் இன விருத்தியை அதிகமாக்கி, அதிகமான பால் கிடைக்க வேண்டி வெளி நாடுகளிலிருந்து கால்நடைகளை இறக்குமதி செய்கிறோம். அவ்வாறு செய்கிற ஒன்றிற்காக மிகக் குறைவான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பொதுமானதல்ல.

இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்திலே 4, 5 இனங்களைச் சேர்ந்த மாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு இனத்தைப் பார்த்தால் சுமைகளை இழுக்கும், உழும், அதே சமயத்தில் பால் அதிகமாகக் கொடுக்கும்.

மற்றொன்று, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போன்ற மாவட்டங்களிலே சக்திகளில் வேலை செய்யக்கூடிய உம்பளாச்சேரி

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 மார்ச் 27]

காளைகள் இருக்கின்றன. இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சையிலே அதிக சக்திகள் இருப்பதால் உழுவதற்குப் பெரிய மாடுகளை வைத்து உழ முடியாது. அதன் காரணமாக உம்பளாச்சேரி காளைகள் பொருத்தமாக இருக்க முடியும். பால் கொடுக்கவில்லையென்றாலும், உழுவதற்கு உதவ முடியும்.

உம்பளாச்சேரி பண்ணையை அபிவிருத்து செய்து உம்பளாச்சேரி இனம் அதிகமாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே இந்த மாதிரியான கால்நடைகள் மும்முர கால் நடைத் திட்டம் என்று இருந்துகொண்டிருந்தது. இந்த மும்முறைத் திட்டமானது தஞ்சாவூருக்கு அவசியமானது. தஞ்சாவூரிலே கீவில்லேஜ் செண்டர் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆலத்தாம்பாடி, வலிவலம், மன்னார்குடி, சேலூர் போன்ற இடங்களில் இருந்த கீவில்லேஜ் செண்டர்களை அறவே எடுத்து விட்டார்கள். இந்தமாதிரி செண்டர் இருப்பதன் காரணமாக உம்பளாச்சேரி இனக்காளைகள் வளருவதற்கு மிக உதவியாக இருந்தது. அது இல்லையென்று சொன்னால், மையக் கிராமத் திட்டம் அடிப்படையில் மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி ஆகிய தாலுகாக்களில் மையக் கிராமத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்றைக்கு செம்மறியாட்டு மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேட்டுப் பகுதியாக இருக்கக்கூடிய அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டைப் பகுதிகளிலும் அதைப்போலவே மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டிப் பகுதிகளிலும் செம்மறியாட்டு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அது பேருதவியாக இருக்கும். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த கால்நடை உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை இப்போது இருப்பது போதாது. இப்போது இருக்கக்

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கூடியவர்களால் கால்நடைகளின் பராமரிப்பைச் சரியாகப் பார்வை யிட முடியாது. 2, 3, 4 கூட்டு மன்றங்களுக்கு ஒரு உதவியாளர் என்ற முறையில்தான் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாக் கால்நடைகளையும் அவர்கள் பார்வையிடுவது என்பது மிகவும் கஷ்டம். எனவே அதிகமான கால்நடை உதவி யாளர்களை நியமிக்க வேண்டும். கால்நடைகளை விருத்தி செய்வதற்கு இன்னும் அதிகமான நிறுவனங்களையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதோடு இப்போது கால்நடை உதவியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சம்பளத்தைவிட அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களை இந்தப் பணியில் ஊக்கத்தோடு செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத் திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. தினக்கூலிகள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். அம்மாதிரிச் செய்துகொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பட்டு வேலைக்கு உத்தரவாதம் ஏற்பட முடியும். ஆகவே, இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. ஜெயராமன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் தூக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற கோரிக்கைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அரசு இப்போது இலவச மருத்துவ வசதி அளிக்கிறது. அதைப்போலவே அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் நோய்வாய்ப்படும்போது இலவச சிகிச்சை பெறுவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

சட்டமன்ற விடுதிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்றம் நடைபெறும் நாட்களில் இலவசமாகத் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைப்போலவே சட்டமன்றம் நடைபெறாத நாட்களிலும் உறுப்பினர்கள் தங்கினால் இலவசமாகத் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

[1973 மார்ச் 27]

அடுத்து, என்னுடைய நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கார் வாங்குவதற்குக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதோடு மற்றொரு உத்தரவையும் போடவேண்டும். நகரங்களிலே பணியாற்றுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு Scooter கிடைப்பதற்கும் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

மேலும் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்துக் கவுன்சில் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு வாக்களிப்பிலேமட்டும் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அதேமாதிரி நகராட்சிகளிலும், கார்ப்பரேஷன்களிலும் தொகுதிப் பணிகளைக் கவனிக்கும்பொருட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த விதமான அஜெண்டாவும் அனுப்பிவைப்பது கிடையாது. மேலும் பஞ்சாயத்து கவுன்சில் கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்வதைப்போல நகராட்சிகள், கார்ப்பரேஷன்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்கின்ற வகையில் 'டிஸ்டிரிக்ட்' முனிசிபாலிட்டி ஆக்டை' திருத்தவேண்டும் அல்லது மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னும் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அரசுக்குக் கொஞ்சம் தொகை செலவானாலும் கூட—இரயில்வே பாஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தொகுதியிலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வீடுகளில் டெலிபோன் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மன்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ளும்போது கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்று இருப்பது கொஞ்சம் சிக்கலாக இருக்கிறது. ஆகவே, எனக்கு முன்னால் ஒரு நண்பர் சொன்னதுபோல் 5 நாட்களுக்கு ஒருமுறை கையெழுத்துப் போட்டால் போதும் என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நீதிமன்றங்களின் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டுமானால், நம்முடைய மாநிலத்தில் நீதிபதிகள் யாருக்கும் அஞ்சாத விதத்தில் செயல்படுகிறார்கள். நீதிமன்ற விவகாரங்களில் அரசு தலையிடுவதில்லை. பொறுப்பில் உள்ள சிலர் தங்கள் சொந்த நலனைக் கருத்தில் கொண்டு நீதிபதிகள் சரிவரப் பணியாற்றுவதில்லை என்று கூறி அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அரசு இவ்விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

கிராம கோர்ட்டுகள் அனுமதிக்கப்பட இருக்கிற முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன்.

சினிஸ் ப்ரொசீஜர் கோடுபடி கடன்கள் வசூலிக்கப்பட முடியாமல் கோர்ட்டிக்குப் போனால், கோர்ட்டிலே டிகிரி வழங்கும் போது வாங்கிய கடனுக்கு 6 சதவிகிதம்தான் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கி விடுகிறார்கள். கடந்த 30 வருஷங்களாக இந்த முறைதான் இருந்து வருகிறது. அரசு இப்போது மக்கள் நன்மைக்காக ஏராளமான கடன்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை வசூலிக்க முடியாமல் கோர்ட்டிக்குப் போனாலும் இதேமாதிரி அதாவது 6 சதவிகிதம் வட்டி வீதத்தில் வசூலிக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கிவிடுகிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, எல்.ஐ.சி. போன்ற பொது நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் வழங்கப்படும் போது எந்த வட்டி விகிதத்தில் கடன் வழங்கப்படுகிறதோ அதே விகிதத்தில் திருப்பி வசூல் செய்வதற்கு சினிஸ் ப்ரொசீஜர் கோடுபடி தீர்ப்பு வழங்கத்தக்க வகையிலே சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, 'சப்ரஷன் ஆஃப் இம்மாரல் டிராபிக் ஆக்ட்' இருக்கிறது. அதைப் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகச் சரியாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் போதுமான அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். மக்கள் இந்தமாதிரியான குற்றங்களில் ஈடுபடாமல் இருக்கத்தக்க வகையிலே வேண்டுமானால் விதிகளைக்கூட மாற்றியமைக்க வேண்டும். பொதுமக்களின் மேலான உதவியை அலுவலர்கள் நாடவேண்டும்.

மேலும் நம்முடைய கூட்டுறவு அமைப்புகளில் வழக்குகள் ஏற்படுகின்றபோது அல்லது கையாடல் நடைபெறுகின்றபோது நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஆர்பிட்டுரேஷன் முறையை வைத்திருக்கிறோம். இந்தமாதிரியான வழக்குகள் சினிஸ் கோர்ட்டுக்களுக்குப் போய் தாமதம் ஆகாமல் இருப்பதற்காக இந்த முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதைச் சரியான முறையிலே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

[1973 மார்ச் 27]

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா மானியங்களையும் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர்கள் எல்லாம் இப்போது நமது கொள்கைப் பிரகாரம் அம்பாசிதர் கார்களிலேதான் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். இதை விளையாட்டாகவோ அல்லது வேடிக்கையாகவோ சொல்லவில்லை; மக்கள் நலன்களுக்காக அவர்கள் நீண்டநாள் உடல்நலத்தோடு பணியாற்றவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு சொல்கிறேன். பொதுப் பணிகளிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப்பயணம் செய்யக்கூடியவர்கள் நல்ல வசதியான முறையில் பிரயாணம் செய்தால்தான் உடல்நலம் நன்றாக இருக்கும்; உடல் அசதி குறைவாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால்தான் அவர்கள் நீண்ட நாள் உடல் நலத்தோடு இருக்க முடியும். இதற்கு முன்னால் இருந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் அதனுல்தான் பெரிய கார்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட வசதியான பெரிய காரிலே சுற்றுப்பயணம் செய்திருந்தால் இன்னும் கொஞ்ச நாள் உடல் நலத்தோடு இருந்திருப்பார்கள். பெரிய கார்களிலே நாம் சென்றால் மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று யாரும் எண்ணவேண்டாம். மக்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். அப்படி யாராவது குறை சொல்வதாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், மக்கள் நலனுக்காக உழைப்பவர்கள் முதலில் தங்கள் உடல்நலத்தைத் திடகாத்திரமாக வைத்துக்கொண்டால்தான் நீண்ட நாள் சேவை செய்யமுடியும். நான்கூட மதுரையிலிருந்து சில சமயங்களில் அம்பாசிதர் காரில் வந்திருக்கிறேன். அப்போது ஏற்படுகின்ற உடல் அசதியையும் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஒருநாள், இரண்டு நாள் அம்பாசிதர் காரில் வரும்போதே இப்படி இருந்தால் அடிக்கடி சுற்றுப்பயணம் செய்கிறவர்களுக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதை என்னால் நன்றாக உணர முடிகிறது. ஆகவே, அமைச்சர்கள் நிர் செல்லும்போது மக்கள் குறை சொல்வார்களே என்றே அல்லது மற்றவர்கள் குறை சொல்வார்களே என்றே எண்ணமல் வசதியான பெரிய கார்களில் செல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

இதுபோன்று நான் அங்கத்தினர்களுக்காகவும் ஒரு வேண்டு கோளை இங்கே விடுக்க விழைகின்றேன். அங்கத்தினர்களுக்கு இலவசமாகத் தொலைபேசி வசதிசெய்து தரப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு கிளார்க் வேண்டும் என்று நீண்ட காமாகக் கேட்கப் பட்டு வருகின்றது. நானும் அக்கோரிக்கைகளை என் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இவை இருந்தால் இன்னும் மிகச் சிறந்த முறையில் தொகுதி மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும். கிளார்க் அல்லது டெலிபோன் வசதிகளை ஒருசிலர்தான் சொந்தச் செலவில் வைத்துக்கொள்ள முடியும். எல்லா அங்கத்தினர்களாலும் முடியும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. எனவே இந்தக் குறைந்த பட்ச வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இதுபோல இப்போது அங்கத்தினர்கள் கார் வாங்க வேண்டுமானால் ஒரு சில உதவிகளையும் சலுகை--அதாவது முன்னுரிமைகளையும் அரசு செய்து கொடுக்கின்றது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் எல்லா அங்கத்தினர்களாலும் கார் வாங்கிக்கொள்ள முடியுமா என்பது சந்தேகமே. எனவே அப்படிக்கார் வாங்க முடியாத நிலையில் உள்ளவர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் காருக்குப் பதிலாக ஸ்கூட்டர் வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க வகையில் கார் வாங்குவதற்கு என்னென்ன சலுகைகளை அல்லது உதவிகளை அரசு செய்துகொடுக்கின்றதோ அவற்றை இந்த ஸ்கூட்டர் வாங்குவதற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்கூட்டர் இருந்தால் அங்கத்தினர் தொகுதியில் பல இடங்களுக்கும் சென்று சிறந்த முறையில் மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒன்று. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு இரயிலில் பயணம் செய்ய இலவச 'பாஸ்' தரப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டநாட்களாக இருந்துவருகிறது. இதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டு அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பணிகளை இன்னும் வேகமாகப் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று, அலுவல்களைக் கவனிக்க முடியும். அவசியமின்றி யாரும் இவற்றை வைத்துக்கொண்டு பயணம் செய்யப் போவதில்லை. பல மாநிலங்களிலே இந்த வசதிகளை அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்து

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1973 மார்ச் 27]

கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று அறிகிறேன். எனவே இதை இங்கும் செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்து, அனிமல் ஹஸ்பெண்டரியைப்பற்றி ஒரே ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது மாநிலத்தில் 'ஷீப் கோ-ஆபரேடிவ் ஃபார்மிங்' ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வந்தது. ஏனோ இதுவரையில் அதைச் செயல்படுத்த அரசு முனையவில்லை. இதற்கு வேண்டிய நிதியை நம் நாட்டின் 'அக்ரிகல்சரல் ரீ பைனன்சிங் கார்ப்பொரேஷன்' தரவில்லை என்கின்றார்கள். இராமநாதபுரம், அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட கேட்டில் ஃபார்ம்ஸ், ஷீப் ஃபார்ம்ஸ் ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு மிக உதவியாக இருக்கும். அங்கே அவர்களாகவே இப்படிப்பட்ட கோ-ஆபரேடிவ் ஃபார்ம்ஸ் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. எனவே ஏ.ஆர்.சி.யிலிருந்து நிதி உதவி கிடைக்காவிட்டாலும்கூட நமது மாநிலத்தின் பண உதவி கொண்டாவது இவற்றைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னும் ஒன்றைமட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு என் உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நமக்கென இருக்கும் சட்டமன்ற நூலகம் உள்ள இடம் மிகவும் சிறியதாக இருக்கின்றது. அது உண்மையிலேயே நூலகம் போன்று இல்லாமல் ஒரு சிறிய வாசக சாலை போன்று தான் இருக்கிறது. எனவே தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இதைச் சீக்கிரம் விரிவுபடுத்தி இட வசதி மற்ற வசதிகளை விரிவுபடுத்திக் கொடுத்து இதை ஒரு சிறந்த நூலகமாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, sometime back letters were appearing in the Press criticising the huge income derived by the legislators and I am surprised and shocked to see the ignorance of these people who have been writing these letters. So far as I am concerned and this legislature is concerned, we are given a salary of Rs. 350 and a sitting fee of Rs. 20 per day. Unfortunately in the press, letters were appearing saying we were

1973 மார்ச் 27] [Thiru K. M. Subramaniam]

clearing Rs. 20,000 or Rs. 30,000 per year. At the outset I want to dispel that wrong impression.

I agree with many hon. Members that there is a case for increasing the remuneration to Rs. 350. It is some thing on which a legislator cannot discharge his responsibility as a legislator. Even a tiny State like Tripura is paying its Members Rs. 500 a month. Tamil Nadu Government which is getting Rs. 465 crores per year, should see that legislators are paid reasonably well. Some hon. Members raised the question of car. There are many people who cannot afford to buy a car; but without it, it is impossible to discharge the responsibility of a legislator. Government could at least finance the purchase of a car and receive the money in fairly reasonable instalments. These are the two things I have to say.

Coming to the establishment of a legislator, in U.K. Parliament they have got allowances for clerical assistance. But here we have to do clerical work, peon's work. I draft, I type and I take the letter to the Slum Clearance Board and that is how I do the work. I do not know how people can discharge their responsibilities legislators without clerical assistance.

Coming to Animal Husbandry, I am glad that lot of money is now being spent. But so far as the city is concerned, we know thousands of skulls of dead calves are carried and placing them before the cow, milking is done. I do not know whether the Hon. Minister has seen such deplorable sight. It is proposed to shift cattle from the city. Before that it is the duty of this Government to provide cattle sheds. Some sheds are there but it is like 'dhobikanas'. They are not looking very well. Corporation is not doing it well and Animal Husbandry should take up the responsibility to have proper cattle sheds. The cattle population is 25 per cent of the human population. They should be given proper facilities. The artificial insemination is failing in many cases. I have got personal experience of taking the cow to veterinary hospital five or six times a year. Even after a year, it had not become pregnant.

*THE HON. THIRU K. ANBHAZHAGAN : The hon. Member is saying that after artificial insemination, the cow is not getting

[Thiru K. Anbhazhagan] [1973 மார்ச் 27]

pregnancy. Even in such cases, it may be due to some disease of the cow or in some cases even if there is proper service, the actual result is not fruitful as it is the case even in natural service.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I entirely agree with the Hon. Minister. If that is the case, it should be analysed by the doctor and properly diagnosed. Proper remedy should be given. We do not get that kind of response from the department. That is what I want to say. Not only in regard to artificial insemination but even in regard to natural insemination, this is the case. It may be due to defect of the cow. I do not deny. But all these things should be attended to properly by the departmental people. So many depots are there. I do not say that they are not doing any work. I do not want to criticise them. They must give proper attention to cases.

Coming to another point, the cost of fodder in the City—(Oh, God what an increase) has increased during the last three months by about 40 per cent. Of course, fortunately wheat bran is supplied in the ration shops. We receive supplies of wheat bran from the Government depots. But what about other things? They are so costly. If you want to get good milk, you will have to pay Rs. 3 or Rs. 4 per measure. This is the state of affairs now prevailing in the City of Madras. So, it is very necessary that the prices of fodder should be controlled just like the prices of other essential commodities. The first thing is that the price of food articles should be controlled. As I stated earlier, the prices of cattle feed should also be controlled. This department is a very important department. I think the Government should not only sanction money but they should see that the entire money is properly and well spent. Then only there will be real worth for the money spent.

Thank you, Sir.

* காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி: போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது அலையில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற மானியங்களை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கால்நடைத்துறையில் நாம் அதிகமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டுவருகிறோம். இப்போது புதிய முறையில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் கால்நடை உதவியாளர்கள் என்பதாக நியமித்து சப்-சென்டர்கள், ஐந்தாறு ஊராட்சிகளுக்கு ஒரு துணை மையமாக, வைத்து செயலாற்றி வருகிறார்கள். பெரும்பாலான சப்-சென்டர்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஊரிலேயே அந்தக் கால்நடை மருத்துவர் தங்குவதில்லை. பக்கத்தில் உள்ள நகரங்களில் தங்குகிறார்கள். கால்நடைகளையே தெய்வமாக மதிக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கால்நடைக்கு நோய் என்றால் உடனடியாக அவர்களைச் சென்று பார்த்து கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சை செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த உதவியாளர்கள் ஆங்காங்கே தங்கவேண்டும் என்பதாகச் செய்யவேண்டும்.

அதோடு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களிடம் அந்த அந்த சப்-சென்டர் வைத்தியர்கள் அந்த மாதங்களில் தாங்கள் செய்த சுற்றுப்பயணம், சிகிச்சை செய்த கால்நடைபற்றிய விவரங்கள் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கிற பழக்கம் இருந்தது. இப்போது ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் உதவி இயக்குநர் என்று நியமித்து, அவர்களுடைய பார்வையின்கீழ் இந்த உதவியாளர்கள் வருவதால் இவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரிடம் முன்போல் எதுவும் தெரிவிப்பதில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாத நிலைமைகூட இருக்கிறது. அப்படியின்றி அவர்கள் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் சென்று ஊராட்சித் தலைவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஆணையாளர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களையும் கேட்டுக்கொள்ள வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரும்பாலான துணை நிலையங்களில் மருந்துகள் இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் அங்கு இருக்கிற துணை இயக்குநர் அவர்களையும், உதவி இயக்குநர்களையும் அழைத்து மருந்து பற்றாக்குறை என்ன இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு அறிந்து, அரசாங்கத்திற்குத் தீர்மானமே போட்டு அனுப்பினோம். அந்தக் குறை இன்றுவரை நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. உடனடியாகத் துணை நிலையங்களுக்குத் தேவையான மருந்துகள் சப்ளை செய்யப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1973 மார்ச் 27]

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் கால்நடைகளுக்கு நோய் வந்தால் அவற்றை மருந்தகங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வசதி இல்லாத காரணத்தினால் மருத்துவர்களே அங்கே வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பஸ் வசதி இல்லாத இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு மருந்தகத்திற்கும் கூடுமான வரையில் ஜீப் அல்லது வேன் வசதி செய்துதர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு இப்போது அளிக்கப் பட்டுள்ளதுபோன்ற வசதி இதற்கும் உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவில் ஐந்து கூட்டுறவு ஆட்டுப் பண்ணைகள் அமைக்கப் பதிவாகி இருக்கிறது. நிதிகோரி மேலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பண்ணைகள் அமைக்க இதுவரை அரசு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் அனுமதியை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் செம்மறியாடு மிகவும் பெயர் பெற்றது. அங்கே இருந்துதான் மற்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் இராமநாதபுரம் செம்மறியாடு போகிறது. கழுதியிலிருந்து மேற்குத் திசையில் 7 மைல் தூரத்தில் ஆட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக இராமநாதபுரம் செம்மறியாடுகளை நல்ல முறையில் வளர்க்கவும், அவற்றை மாநிலத்தின் பிற பகுதிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கவும் ஏற்ற வகையில் அங்கே புதிய 5 ஆட்டுப் பண்ணைகளையும் ஏற்படுத்தித் தரத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பில் ஒருசில கருத்துக் கலாநிதிகள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் உணவு நிலையம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற உணவு விடுதியை நல்ல முறையில் சீரமைத்துத் தரும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம், படி எல்லாம் வழங்கப்படுகிறது. மகாராஷ்டிரா, மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய இடங்களில் ரூ. 600, 500 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாதச் சம்பளத்தையும் படியையும் கட்டித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

மேலும் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களில் ரயில்வே ப்ரீ பாஸ் கொடுக்கிறார்கள். பிற மாநிலங்களில் பத்தாயிரம் கிலோமீட்டர் போவதற்கும்கூட இலவச பாஸ் வழங்குகிறார்கள். அதுபோல பிற மாநிலங்களுக்குப் போக வழங்காவிட்டாலும் நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ளேயே பிரயாணம் செய்ய வசதியாக ரயில்வே ப்ரீ பாஸ் தடவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் தலையணை உறை, பெட்ஷீட் ஆகியவற்றை அடிக்கடி சலவைக்குப் போட்டு மாற்ற வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரவு நேரங்களில் திடீரென்று உடல் நோயுற்றால் உடனடியாக மருத்துவர் வசதி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஆஸ்ட்லுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மருத்துவர் இருக்க வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு அறையிலும் நான்கைந்து க்ளாஸ் டம்ளர்கள், ப்ளாஸ்க் ஆகியவை இருக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

சன்னல்களுக்குப் போடப்படுகிற கம்பிகள் வழியாகத் திருடிப் போகிறார்கள். இரண்டு கைகளையும் விட்டு உள்ளே இருக்கும் சர்மன்களை எடுத்துப் போகக்கூடிய நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சன்னல்களுக்குக் கம்பி வலைகள் போடப்பட வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு அவைக் குழு ஒன்றுதான் மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகாத குழுவாக இருக்கிறது. நம் மாநிலத்திலேயே வேறு இடங்களுக்குப் போகாது சென்னையிலே இருக்கிறது. மற்ற மாநிலத்திற்கும் சென்று அங்குள்ள விடுதிகள் எந்த வகையில் நடத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்துரை ஏற்பாடு செய்தால் தான் அங்குள்ளதுபோல இங்கும் பல வசதிகளை ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நோமாகிவிட்டது. அடுத்த முறை போவோம்.

[1973 மார்ச் 27]

* காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி: நீதித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால்—முதுகுளத்தூர் தாலுக்கா மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி—டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமானால் பரமக்குடிக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. முதுகுளத்தூர் பெரிய விஸ்தீரணமான பகுதி—990 சதுர மைல் உள்ள பகுதி. ஆகவே முதுகுளத்தூரிலேயே ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கழுதிதனித் தாலுக்காவாக இயங்கி வருகிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு சப் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும். 100 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட சிவில் வழக்குகளை எல்லாம் நடத்த ஊராட்சி கோர்ட்டுகளையும் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கைமீது என்னுடைய சார்பிலும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டமன்றத்தில் பல முறைகளில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற பாகுபாடு இன்றி உரிய மதிப்புக்கொடுக்க முடியும் என்று சில நாட்களுக்கு முன்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். இங்கேதான் அப்படிப் பேசப்படுகிறதேதவிர மற்ற இடங்களில் அப்படி நடப்பது இல்லை.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற பாகுபாடு தான் மற்ற இடங்களில் நடந்து கொள்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், 4, 5 நாட்களுக்குமுன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார்கள். அந்த விழா நடந்த இடம் என்னுடைய ஊருக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது. அந்த விழா நடக்கும் இடம் என் தொகுதியில் இருக்கிறது. அந்த விழாவில் எந்தவிதமான முக்கியத்துவமும்

1973 மார்ச் 27] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

எனக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தந்திமூலம் தெரிவித்து இருக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உங்களுடைய தந்தி கிடைத்தவுடன் நீங்கள் சென்னையில் இருப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்து, உங்களை 3, 4 தடவை திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் மூலமாக இரவு 8 மணி முதல் 10 மணிவரை தொலைபேசிமூலம் தொடர்புகொள்ள முயற்சித்துப் பார்த்தேன். நீங்கள் கிடைக்கவில்லை, அந்த நிகழ்ச்சி சில நாட்களுக்கு முன்பாகவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டதாலும், அதோடு இணைத்து வேறு சில நிகழ்ச்சிகளும் இருந்த காரணத்தாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்காதது குறை என்றாலும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவர் அந்த ஒன்றியத்தின் சார்பாக அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைத் திறப்பது அன்றைக்கே நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பியதாலும், தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்க மறந்து விட்டார்கள் என்பதை உறுப்பினருக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தெரிவிக்கலாம் என்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டேன். நான் புறப்படும்முன் அழைத்துச் செல்லலாம் என்று கூட நினைத்தேன். ஆனால் உறுப்பினர் கிடைக்கவில்லை. காலையில் விமானத்தில் சென்று மாலையில் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டேன். உங்களுடைய செய்தி அறிந்து, உங்களுக்குத் தெரிவித்து அழைத்துச் செல்ல வாய்ப்பு இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நண்பர் திரு. குருசாமி அவர்கள் சொல்வது எல்லாம் அந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களை அழைக்கவில்லை என்பதாகும். அந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் பாமிலி பிளானிங் இலாகாவாகும். குறிப்பாக ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தால் அதில் எம்.எல்.ஏ. பேரும் இணைக்கப்படும். அதைச் செய்யாமல் அங்கே இருக்கும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களின் பெயரைப் போட்டிருக்கிறார்கள், அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளின் பெயரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே கடைசியாக நன்றி தெரிவிக்கும் நிகழ்ச்சிக்குக்கூட ஒரு டாக்டர் பெயர் போடவில்லை. அதற்குப்பதிலாக அங்கேயிருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் சம்பந்தப்பட்ட

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 மார்ச் 27]

டாக்டர்களைப் போடவில்லை. அங்கேயிருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு எந்த விதமான முக்கியமான பங்கும் கொடுக்காமல் அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாகத் தொகுதியில் நடைபெறுகிற காரியங்களுக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைக்கவேண்டுமென்று இலாகாவினுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவர்களைச் சந்திக்க முடியாததால் விட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைப்பது என்பதைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அதைக் கட்டாயப்படுத்திக் கேட்பது என்பது சரியாகாது. ஒன்றியத் தலைவரின் பொறுப்பில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், அமைச்சர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அழைத்துச் சென்றுதான் நடத்த வேண்டும் என்று கூற முடியாது. அந்தத் தவறைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்த முயற்சிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒன்றியத் தலைவர்மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. அந்த விழாவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பெயர் போடவில்லை. அவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அழைக்கப்படுகிறார்களேதவிர அந்த விழாவில் அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. நேற்று மதிப்பிற்குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுக்குக்கூட அங்கே ஒரு பங்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்தேன். ஒரு முறை கூட எந்த அமைச்சரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைக்கவும் இல்லை, கூப்பிட வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறவும் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் எந்த நிகழ்ச்சி நடந்தாலும், அந்தத் தொகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினரை அழைக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஒரே இடங்களில் தவறு ஏற்படுகிறது. அதையும் திருத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

1973 மார்ச் 27]

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: எடுத்ததற்கெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்போது நடைபெறுவதைப்பற்றித்தான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு நிமிடம் தான் இருக்கிறது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: குறுக்கீடுகள் காரணமாக நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்கள் தலைவர்தான் பேசி இருக்கிறார்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: அங்கே ஒன்றியத்தின் சார்பாக அந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கச் சார்பாக நடைபெறுகிற விழாதான் அது. மாவட்ட குடும்ப நலத் திட்டத் துறை அதிகாரிதான் அதை அச்சிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது அது அரசாங்கத்தின் குறையாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக சுதந்திராக கட்சியின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்களுடனும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் தொகுதியில் பணியாற்றி வருகிறேன். இம்மாதிரியாக வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகள்தான் பாகுபாடு செய்கிறார்கள். மேலும் அந்த விழாவில் நன்றி கூறுவதற்கு அங்கே உள்ள ஒன்றியக் கமிஷனரைத்தான் கூப்பிட்டார்களேதவிர, அங்கே ஒரு டாக்டர் கூட கிடைக்கவில்லையா என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதை முழுக்க முழுக்கக் கட்சியின் விழாவாகத்தான் கொண்டாடினார்களேதவிர பொது நிகழ்ச்சியாக அதைக் கருதிக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே, சட்ட மன்ற விடுதியில் உள்ள செயல்முறைகளையும் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே சட்டமன்ற விடுதியில் உள்ள விப்பில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒழுங்காகச் செல்ல முடியவில்லை. எப்போது பார்த்தாலும் அதிகக் கூட்டமாக இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு அதைக் கட்டுப்படுத்தி, வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1973 மார்ச் 27]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே வருவதற்கு பஸ்விடப் படுகிறது. அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று பஸ் போட்டிருக்கிறதேதவிர அந்த பஸ்ஸிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒழுங்காகப் போக முடியவில்லை.

சட்டமன்ற விடுதியில் ஒரு ஓட்டல் இருக்கிறது. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அப்துல் காதருக்கும், அமாவாசைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று. அதுபோல் அங்கே உள்ள விஜிடேரியன் ஓட்டலை முஸ்லீம் வைத்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து அந்த ஓட்டலை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு ஒன்றியத்தின் ஜப் மாதத்திற்கு 4 நாட்கள் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் அவர்கள் தொகுதி வேலையைக் கவனிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்துதரவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் இது செய்துதரப்பட்டுள்ளது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : அப்துல் காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று பழமொழி இருப்பதாகச் சொல்லி, சட்டமன்ற விடுதியில் உள்ள ஓட்டலை முஸ்லீம் நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். முஸ்லீம் அதை நடத்துவதால் அங்கே வைக்கப்படும் சாம்பார் குருமா மாதிரி இருக்கிறது என்று சொல்லி அதிகம் பேர் சாப்பிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு அதிலே என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? திரு. அப்துல் ஜப்பார் பேசுவார்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று இந்த அவைமுன் இருக்கின்ற கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளிலே கால்நடைக்கு உண்டான கோரிக்கையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான கோரிக்கையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் என்ன ஒற்றுமை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1973 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கால்நடை-கோரிக்கை தனி. சட்டமன்றக் கோரிக்கை தனி. தனித்தனியாகத்தான் கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. அங்கத்தினருக்கு என்ன காரணத்தால் சந்தேகம் வந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்டமண்ட் : இதிலே சட்டமன்றத் துறையும், சிறைச்சாலையும் சேர்ந்திருக்கிறது என்று நான் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நடுவிலே நீதி இருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : ஆக சிறைவாசம் போன்ற வாழ்வுடையவர்களுக்கு நீதி கிடைத்ததால் சட்டமன்றம் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். கால்நடைகள் எப்படி உள்ளத்தில் இருப்பதை வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லையோ, அதேபோல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய தேவைகளை இதிகாறும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள். ஆகவே, இந்த கால்நடைக்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒரு சில கோரிக்கைகளைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்வது நலம் தரும் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது படியாக ரூ. 20 கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மை என்ன என்று சொன்னால் இன்றைய தினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கேண்டினிலேயே ஒரு நேரத்திற்கு ரூ. 4, 5 செலவாகிறது. கூடவே யாராவது ஒரு வாக்காளர் வந்துவிட்டால் அவர்களுக்கும் சேர்த்துச் செலவுசெய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ரூ. 30 ஒரு நாளைக்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ரூ. 10 கைவிட்டுச் செலவாகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியைமட்டும் சுற்றிப் பார்த்தால் போதாது. இன்றுள்ள அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாகப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் சென்று வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 மார்ச் 27]

கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெலிபோன் வசதி வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடுங் காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தொலைபேசி மிக மிக அத்தியாவசியமானது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், செயலாளர்கள், மற்ற மற்ற அலுவலர்களுடன் தொடர்புகொண்டு பேசுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். தொகுதி மக்களின் நலன் கருதி இதைச் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொகுதி மக்களின் நலன் கருதிப் பேசுவதற்காகத்தான் கேட்கிறோமேதவிர மனைவி மக்களோடு பேசுவதற்குத் தொலைபேசி கேட்கவில்லை. தொகுதி மக்களுடைய நலனை அலுவலர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அவ்வப்போது எடுத்துச் சொல்வதற்காகத் தொலைபேசி கேட்கிறோம். அதை உணர்ந்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பணியை அழகாக, மிகச் சிறப்பாகச் செய்ய இந்த வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அலுவலர்களுக்குக் கடிதம் எழுதவேண்டுமென்றால், நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் சொல்லியதைப்போல், ஸ்டாம்பு ஒட்டி, அஞ்சலகம் சென்று பெட்டியில் போடுவதுவரை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்வதென்பது முடியாத காரியம். அதனால், கிளார்க்—உதவியாளர்—தேவை. ஆனால் கிளார்க் கொடுக்க முடியாது. அதற்கு நான் சொல்கிற வழி என்னவென்றால், 'கிளார்க்-கம்-பியூன்'-க்கு உண்டான சம்பளத்தை எங்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள் (ஆரவாரம்). அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நாங்கள் செய்து கொள்கிறோம். கிளார்க் அவசியம் தேவை. அதனால் கிளார்க்கினுடைய சம்பளத்தை எங்களிடம் கொடுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லோருக்கும் வீட்டு வசதி இருக்கிறது. அமைச்சர்களே சாமானியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சர்வ சாமானியர்களாக இருக்கிறோம், எங்களில் பலருக்கு ஒழுங்கான வீடுகள் கிடையாது, ஒற்றையறையைத் தவிர. நாங்கள் வசதியான வீட்டிலிருக்க, அதற்கு வேண்டிய

1973 மார்ச் 27] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

வீட்டில்லாது போனாலும் கடனாவது தரவேண்டும். அதுவும் இல்லாவிட்டால், நீண்டகாலத் தவணையிலே, —நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இல்லாது போனாலும் நீண்ட ஏற்பாட்டைச் செய்து தரவேண்டும்—கடன் தருவதற்கான வசதியை வீட்டு வசதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்துதருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : வீட்டு வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல நீண்டகாலத் தவணைத் திட்டங்கள் உள்ளன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெனத் தனியாக விடுகள் கேட்டு, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பூராவும் சேர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீட்டை வாங்கி, இடத்தை வீட்டுவிடாதீர்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். (சிரிப்பு)

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ள அந்த அக்கறையைப்பற்றி என்ன சொல்வது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து பென்ஷன் விஷயம். எல்லோருக்கும் ஓய்வூதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. வயது வந்தவர்களுக்கு, எவ்விதப் பணியுமற்ற அவர்களுக்குக்கூட, மனிதாபிமானத்தோடு, அனுதாபத்தோடு பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அசதியிலே ஈடுபட்டு, மக்களுக்காக நற்பணி ஆற்றியவர்களுக்கு முடியாத காலத்திலே ஏதாவது ஓய்வூதியம் அளிக்க வேண்டாமா? குறைந்த பட்சம் 3 பிரியட்டுகள், 15 ஆண்டுகள் என்று சட்டமன்றத்திலே ஈடுபட்டவர்கள்—இந்தக் காலத்திலே இரண்டு பிரியட்டுகளுக்கு மேலே வருவது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது—இரண்டு 5 ஆண்டுகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ இருந்தால், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தர வேண்டும். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பள்ளப்பட்டியில் கால்நடை மருத்துவ மனை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே ஆடு வளர்ச்சிப் பண்ணையைப்பற்றி நீண்ட நெடு நாட்களாகச்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 மார்ச் 27]

சொல்லி வந்தேன். 'மச்ச மாமிசம்' கூடிவிட்டது என்று சொன்னேன். கொழுக்கட்டை புல் என்ற புல் நல்ல ஆரோக்கியமான புல் அங்கே நிறைய இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற இறைச்சியினுடைய ருசி வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இருக்காது. எங்கள் பகுதிக்கு . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்டமன்றம்-கால்நடை இரண்டையும் கலந்து உறுப்பினர் பேசுவதாலே, கொழுக்கட்டை புல் இருப்பதைப்பற்றிக் கூறும் போது, எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்காக கூறுகிறாரா, அல்லது கால்நடைகளுக்காகக் கூறுகிறாரா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் ஊரில் நிறைய கொழுக்கட்டை புல் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார். யாருக்குத் திறமை இருக்கிறதோ அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். (சிரிப்பு)

*** திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் :** நான் முன்பே சொன்னேன், எதனால் இந்த இரண்டையும் இணைத்து வைத்தார்கள் ; என்ன காரணம் என்று கேட்டேன். அம்மையார் அவர்கள் அதைக் கவனிக்கவில்லை போலும். என்னுடைய பகுதியிலே ஆட்டுப் பண்ணையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

அடுத்து, உறுப்பினர்கள் தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்க ஏதாவது வசதி செய்துதரவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே 500-லேயிருந்து 600 வரை கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வருஷமும் அவர்களைப் போய்ப் பார்க்கவில்லையென்றால், அவர்கள் கோபித்துக் கொள்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினனாகி ஓராண்டு ஆயிற்று, எட்டிக் கூடப்பார்க்கவில்லை. ஒட்டுக் கேட்க வருகிறவன் இதுவரையிலே வரவில்லை என்று பொதுமக்கள் கேட்பது, சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி மக்கள் மத்தியிலே அதிகமாகிவிட்டது. தனது தொழிலையும் பார்த்துக் கொண்டு, சட்டமன்றக் காரியங்களையும் முடித்துக்கொண்டு, மக்களது பணிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு, 500, 600 கிராமங்களையும் சுற்றிப் பார்ப்பதென்பது இயலாத காரியம். ஆகவே, தொகுதியைச் சுற்றிப்பார்க்க ஜீப் வசதியோ, வேறு வசதியோ செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

1973 மார்ச் 27]

* திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சர் டிமாண்டில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பலர் பேசினார்கள். இந்த ஒரு மானியத்திலே தான் எதிர்க்கட்சி, ஆளும்கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் ஒரே கருத்தை இங்கே பேசுகிறோம் (ஆரவாரம்). இங்கே பேசிய அத்தனை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் சொன்னதைத்தான் நானும் வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. முதலிலே ஒன்றைத் தங்கள்மூலமாக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே, எம்.எல்.ஏ. ஆவதற்கு முன்னால் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு தொழிலிலே இருந்தோம். இதற்குப் பின்னாலே இப்பொழுது விட்டுவிட்டோம். அப்பொழுது, நான் ஆண்டிற்கு 3 சினிமாப் படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அதையும் விட்டுவிட்டேன். விவசாயத் தொழிலிலே . . .

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினருக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எல்லாம், இனி ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கையோடு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார் அல்லவா?

* திரு. கோவை செழியன் : அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்படி 24 மணி நேரமும் பொது வாழ்க்கைக்கு எங்களுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துவிட்ட காரணத்தால், சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இன்றைக்கு ஒரு நாள் கிடைக்கிறது. சொஞ்சம் அனுதாபத்துடன் கேளுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

சம்பளம் ஜாஸ்தி கேட்கவில்லை (சிரிப்பு). ரூ. 250 போதும். (சிரிப்பு). ஆனால், அலவன்சைமட்டும் ரூ. 500-ஆகச் சேர்த்து, ரூ. 750 கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். (ஆரவாரம்). ஏனென்றால், சம்பளம் என்று கேட்டால், இன்கம்டாக்ஸ் ரூ. 500 எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். நாங்கள் அதை ரயிலுக்கும் காருக்கும் தான் செலவழிக்கிறோமேதவிர, எங்களுக்காகச் செலவழிக்க வில்லை.

ரயில்வே பாஸ்களைப்பற்றி ஒவ்வொரு வருஷமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும், மற்றுமுள்ள அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், நாங்கள் கோயம்புத்தூரி விருந்து, மற்ற ஊர்களிலிருந்து சென்னைக்கு வருகிறோம், என்றால், சொந்தக்காரர்களைப் பார்ப்பதற்கா, கல்யாணம் காட்சிகளைப்

[திரு. கோவை செழியன்] [1973 மார்ச் 27]

பார்ப்பதற்காகவா வருகிறோம். செக்ரட்டேரியட்டுக்குத்தான் வருகிறோம். அதுதான் எங்கள் புகலிடம். பொதுமக்களுக்காகத் தான் வருகிறோம். ரயிலிலே முண்டி அடித்துவருவதற்குள் பிராணன் போய்விடுகிறது. ஆகவே, அங்கத்தினர்களுக்கு முதல் வகுப்பு ப்ரீ பால், இந்த 5 ஆண்டுக்காலத்திற்காவது தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்). அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு மானியத்தை இந்த அரசாங்கம் தந்தாலும் பரவாயில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஐந்து நாளைக்கு ஒருமுறை ஊருக்குச் சென்று வரவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதையும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். திடீர் திடீரென்று வந்து விடுகிறது ஏதாவது ஒரு பிரச்சினை. திடீரென்று போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே தகராறு, ஊரிலே தகராறு என்று சொல்கிறார்கள். ஓட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, 5 நாட்களுக்கு ஒரு முறை என்று வைத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்லது. தொகுதியிலே பிரச்சினை வந்து விடுகிறது, வெள்ளம் வந்து விடுகிறது.

ஏதாவது பிரச்சினை என்றால், டெலிபோன் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை ரூ. 1,000, ரூ. 500 என்று பில் வருகிறது. ஆகவே, ட்ராக் கால், லோக்கல் கால் எல்லாவற்றையும் ப்ரியாக்கிவிட வேண்டும். (ஆரவாரம்). துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள்மூலமாக, இதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவை முன்னவருக்கும் கொஞ்சம் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அங்கத்தினர்களுக்கு வருகின்ற கடிதங்களுக்குப் பதில் கடிதம் அனுப்புவதற்கு டைப்பிஸ்டிகள் வேண்டும். ஆண் டைப்பிஸ்டிகளாக இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை (சிரிப்பு). ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு டைப்பிஸ்டி தேவை.

அதேபோல் அலுவலகம், பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத் திலோ, வேறு ஒரு இடத்திலோ, தொகுதியிலே ஒரு சிறிய அறை, 'பாத் அட்டாச்ட்' கூடக் கேட்கவில்லை, சிறிய அறை, உட்காருவதற்கு ஒரு அறை கேட்கிறோம்.

ஆபீசர்களைப் பார்க்கப் போனால், டெல்லிப் பாராளுமன்றத்திலே பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் வந்தால், ஏக உபசாரத்தோடு

1973 மார்ச் 27.] [திரு. கோவை செழியன்]

கவனிக்கிறார்கள். இங்கே, நாங்கள் அதிகாரிகளைப் பார்க்கப் போனால், 1½ மணி நேரம் வெளியே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்களை யாசகம் கேட்பவர்களைப் போல் கவனிக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). அந்த முறை மாறவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது, மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்கள் பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள், எங்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைவிட, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் அதிகம் வேலை செய்கிறோம். புருஷன்-மனைவி சண்டை என்றால்கூட, எங்களிடம்தான் வருகிறார்கள். எம்.பி. என்றால், அந்தத் தொகுதியிலே இருப்பார், இந்தத் தொகுதியிலே இருப்பார் என்று தப்பித்துக்கொள்வார். ஆதலால், எங்கள் குறைகளை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அவை முன்னவர் அவர்களும் கவனிக்க வேண்டுமென்று தங்கள்மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹாஸ்டலில், செஷன் சமயத்திலே எங்களுக்கு ப்ரியாக அறையை விடுகிறார்கள். உள்ளே குளியலறையிலே குளித்தால், தண்ணீர் முழுவதும் பெட் ரூமுக்கு வந்துவிடுகிறது. அதைச் சரி செய்ய வேண்டும். அந்த மூலம் ப்ரியாக இருக்கவேண்டும். அந்த அறைகளை வருஷம் பூராவும் எங்களுக்கே கொடுத்துவிடுங்கள். அது எங்களுக்காகக் கட்டிய கட்டடம். அரசாங்க வேலைக்காக வருகிறோம். ஆகவே, ஹாஸ்டல் மூலம் ப்ரியாக எப்போதும் எங்களுக்கே கொடுத்துவிடவேண்டும்.

ஹாஸ்டலில் சாப்பாடு சரியில்லை என்று எல்லா நண்பர்களும் சொன்னார்கள். நான் அங்கே அதிகமாகச் சாப்பிடுவதில்லை. இதுவரையில் 2, 3 நாட்கள்தான் சாப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதிலே இரண்டு நாட்கள் சாப்பிட்டதின் பலனாகப் பேதியாகிவிட்டது. நான் சாப்பாடு மோசம் என்று சொல்லவில்லை, இப்படி பொட்டு, பொட்டு என்று எம்.எல்.ஏ.-க்கள் செத்துவிட்டால் அரசாங்கத் திற்குத்தான் நஷ்டம், ரீ-எலக்ஷன் நடத்துவது என்றால் 10 லட்சம் ரூபாய் கிட்டத்தட்டத் தேவை. எனவே அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1973 மார்ச் 27]

ரீடிங் ரூம், லைப்ரரி இவைகளை 7 மணிமுதல் 10 மணி வரை திறந்து வைத்திருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். லைப்ரரியிலே புத்தகம் எடுத்தால் அதை நான்கு நாட்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் வந்துவிடுகிறது. அது போதாது. இரண்டு மாதங்களுக்கு புத்தகங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ள வழிசெய்யவேண்டும்.

நாங்கள் எல்லாம் இங்கே பேசுகின்றபொழுது தாகம் வந்து விடுகிறது. அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் தம்ளரிலே குடிக்கத் தருகிறார்கள். எங்களுக்கு பியூன்களைக் கேட்டால் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் தண்ணீர்தானே கேட்கிறோம், Bar -ஆ கேட்கிறோம்? தண்ணீர்தானே கேட்கிறோம். இப்படிப் பல குறைகள் இருக்கின்றன.

துணைத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன், இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் அவை முன்னவர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதுபற்றி எந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தாலும் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு ஆதரிப்பார்கள். ஆகவே துணிந்து இந்த முக்கியமான ஆலோசனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கால்நடை பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

காங்கேயம் கால்நடை பெயர்போனது. அந்த இனம் இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலே லேன்ட் சீலிங்கிலே எக்சஸ்-ஆக வந்த 3,500 ஏக்கரில் 1,500 ஏக்கர் நிலத்தைத் தனியாக இதற்காக ஒதுக்கி அரசாங்கமே ஒரு பண்ணையை துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கேயத்திலிருந்தும் ஊத்துக்குளியிலிருந்தும் தான் இங்கே சென்னைக்கு பால் வருகிறது. பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் டெய்ரி பார்ம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு வரிச் சலுகைகள் தரவேண்டும். டெய்ரி பார்ம் வைப்பதற்கான பண உதவியையும் அரசாங்கம்

1973 மார்ச் 27] [திரு. கோவை செழியன்]

கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் மணியடிப்பதற்கு முன்னாலேயே என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* THIRU B. VENKATASWAMI: I thank the Deputy Speaker for giving me this opportunity to speak a few words on this Demand of 'Legislature'. In spite of our criticism during the last budget session, re-employment of retired officers blocking the avenue of promotions of subordinates in the Legislative Assembly Department has been done. No action has been taken against what we said last year. I request Government to take necessary action not to re-employ retired officers in the State Legislature.

Our Legislature should function independently like the Lok Sabha. That is another point I want to raise.

I think Government should reconsider its earlier proposal to have another building for housing the Tamil Nadu Secretariat including Assembly.

With regard to Animal Husbandry Department I am sorry to find that sufficient amounts have not been granted to Animal Husbandry Department. Even the Hon. Minister mentioned that this is the most important department. Only Rs. 5 crores had been allotted for the Demand. At the outset I want to say it is important to allot more funds for this Animal Husbandry Department. Regarding milk production, even though the national standard is 300 gms. per day per head we are getting only 63 grammes per head. More amount should be allotted.

* THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Not only is this amount being spent. In order to produce more milk, 'Operation Flood' costing Rs. 8½ crores is also being implemented by a Board.

* THIRU B. VENKATASWAMY: If sufficient milk is produced, it is all right. Regarding egg production, as against 8.40 gms. per head, we are getting only 1.26 gms. The Hon. Minister knows the importance of health and he must definitely see that egg production is also increased.

After reorganisation of the department, it has led to lot of troubles. Number of castrations is low. Production of chicks is low when compared to last year.

[1973 மார்ச் 27]

*THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : For the year 1972-73, the figure given is only for nine months. It is not for 12 months. It is up to 31st December 1972, compared to 12 months' figure for the previous years.

* THIRU B. VENKATASWAMY : The Tamil Nadu Estimates Committee toured all over the State and wherever we went people were for reviving key village centres, ICDP blocks and extension service blocks. They have all been closed due to re-organisation. It is high time they are revived. Previously whenever we went to outside States like Mysore, etc., the Directors there used to say we were products of Madras Veterinary College. But to-day . . .

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : That product is continually supplied. But other products are somewhat to be improved.

THIRU B. VENKATASWAMY : Animal Husbandry Department is the most vital department for improvement of our agricultural economy. Cross breed animals like Jersey, Red-Dane, Fresian should be bred in village areas. Dharmapuri district is an ideal place for breeding exotic breeds. It is not an industrial area. It is a backward area. 'Operation Flood' was not operated in Dharmapuri last year, even though other districts got it and for which I am glad since the whole State was benefited. Some good scheme which benefits the agriculturists should be evolve the Agriculturists.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : I invite the attention of the hon. Member to page 49. An exotic cattle breeding farm is being suggested to be established by the Central Government at Hosur

* THIRU B. VENKATASWAMY : I thank the Hon. Minister it. I am also aware of it. But that should not be within the four walls of cattle farm. The service should be extended to the people nearby. No extension service is given from the present cattle farm. That should not happen in this also.

1973 மார்ச் 27] [Thiru B. Venkataswamy]

Regarding rinderpest disease, we are in the border area and this disease travels from Bangalore and affects our area, that is, Hosur and Denkanikotta which are border areas. I request the Hon. Minister that a mobile van may be given for the area so that we can take control measures. It is a dangerous disease.

Next is foot-and-mouth disease. I understand that some serum has been invented for the control of this, but it is not given to the people freely. So I request the Hon. Minister to see that this foot-and-mouth disease which is a most dangerous disease and which affects cross-breed animals is put a stop to.

Regarding semon banks, though they have been established in other States, we have not yet started semon banks. I request that semon banks may be started in Tamil Nadu.

Cattle insurance is very necessary. There are valuable animals and for want of insurance people are put to a lot of loss and suffering when these animals are affected and die of some disease or other. I request the Hon. Minister to see that cattle insurance, especially for exotic animals, is introduced from this year onwards.

Cattle feed has become very costly nowadays ; groundnut cost has increased and there is need for grant of subsidy, so that people may be benefited.

Grant of risk allowance to doctors is necessary. When these surgeons deal with contagious diseases, they are affected and for that some risk allowance is necessary.

Regarding Livestock Assistants, Grade II, last year also I had spoken. I have already represented to the Hon. Minister. The Livestock Assistants are in the scale of L.D.Cs. They can be given Rs. 225 and the amount involved will be very small. They are also representing on so many occasions. I request the Hon. Minister that Livestock Assistants may be given the higher scale.

Finally, I request the Hon. Minister to see that since the amount allotted for this Demand is not at all sufficient, at least next year, the amount may be enhanced. Unless at least Rs. 25 crores is allotted for this Animal Husbandry department, we will

[Thiru B. Venkataswamy] [1973 மார்ச் 27]

not be able to improve the rural economy and health of the cattle and the village people. Thank you, Sir.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான்கு மானியங்கள் ஒன்றாக இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சார்ந்திருக்கிற நீதித் துறை இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, சட்டத் துறையும் சேர்ந்திருக்கிறது. எப்படிப் பேசுவது என்று தெரியவில்லை. இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கால் நடைகள் பற்றி ஏற்கெனவே மதிப்பிட்டுக் குழுவின் சார்பாக கடந்த ஆண்டே இதற்கான பரிந்துரைகளெல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற ஏலகிரி மலையில் நல்ல சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிற காரணத்தினாலும், அங்கே கால் நடைகளுக்கு வேண்டிய தீவனங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கிற காரணத்தினாலும் அந்த மலையில் ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை வைக்கவேண்டுமென்ற பரிந்துரை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதே மாதிரியாக மாட்டுப் பண்ணையைப்பற்றிக் கூட நல்ல ஒரு பரிந்துரையை அவர்கள் வழங்கி இருக்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலையில் மாட்டுப் பண்ணையை வைத்தால் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும், நல்ல திட்டங்களை செயல்படுத்த முடியும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே அந்த ஜவ்வாது மலையில் மாட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் உள்ள வாணியம்பாடியில் முன்சிப் கோர்ட் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக வேண்டுகோள் இருந்து வருகிறது. சட்டத் துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலும் தனியாகப் பேசும் போது நான் சொல்லியிருக்கிறேன். வாணியம்பாடி தாலுகா வினுடைய தலைமை ஸ்தலமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆலங்காயம் ஜவ்வாது மலையின் நுழைவாயிலாக இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே சப்-மாலிஸ்ட்ரேட் கோர்ட், கிரிமினல் கோர்ட் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சில இடங்களில் முன்சீப் கோர்ட் அகற்றப்படவேண்டுமென்று சில திட்டங்கள் இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். ராணிப் பேட்டையில் ஏற்கெனவே முன்சீப் கோர்ட் இருக்கிறது. அதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று ஏதோ பரிந்துரை வழங்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. புதியவைகளை ஏற்படுத்தா விட்டாலும் ஏற்படுத்தியவைகளை அகற்றாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி பல்வேறு பிரச்சனைகளை பல உறுப்பினர்கள் உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் சொல்லும்போது நாம் இப்படி இங்கே பேசிக் கொள்வது நம்முடைய குறைகளைப் பற்றி இங்கே பேசுவது, மக்களுடைய குறைகளைப் பற்றி பேச வந்திருக்கிறோம் நாம்— நம்முடைய குறைகளை இங்கே பேசுவதா என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள், தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இது மிகவும் தவறு. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் செயல்படுவதற்கான சூழ்நிலையும் வசதிகளும் சரியாக இருந்தால் தான் மக்களுடைய தேவைகளும் சரியாக நடைபெற முடியும். ஆகையினாலே நாம் பேச வேண்டி இருக்கிறது. பல முறை எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஏதோ சொன்னோம் என்று விட்டு விடாமல் சாத்தியமான முறையில் அரசு இதை நல்ல முறையில் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பற்றி சொன்னார்கள். நண்பர் குருசாமி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அப்துல் காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டு, ஏன் வெஜிடேரியன் ஓட்டலை முஸ்லீம் நண்பர் ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்று அதனால் கேட்டார். அவர் அப்துல் காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்பது போலத்தான் நான் அமாவாசைக்கும் அப்துல் காதருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை என்று சொல்கிறேன். அங்கே அவர்கள் வெஜிடேரியன் ஓட்டலை முஸ்லீம் ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நான்— வெஜிடேரியன் ஓட்டலை முஸ்லீம் அல்லாதவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஏன் என்று தெரியவில்லை. முஸ்லீம்களாக இருக்கிற உறுப்பினர்களின் உணர்ச்சிகளை மதிக்கவேண்டும். அங்கே காடை,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 மார்ச் 27]

கோழி வெட்டப்பட்டால் அங்கே கோழியைச் சாப்பிட முடியவில்லை, காதையைச் சாப்பிட முடியவில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோள், எங்கள் உணர்ச்சிகளை மதிக்கிற வகையில் நான் வெஜிடேரியன் ஓட்டலை முஸ்லீம் ஒருவருக்குத் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் கூட அங்கே இருக்கிறேன். சாப்பிடவே முடியவில்லை. எதுவும் சாப்பிட முடியவில்லை. இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அலவன்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம் மாநிலத்தில் 20 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒரு நாள் ஒன்றுக்குக் கொடுப்பது 60 ரூபாய். அவர்கள் 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 45 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிரத்தில் 50 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலேயெல்லாம் 60 ரூபாய், 45 ரூபாய் என்று அவர்கள் கொடுப்பதைப் போன்று, நாம் அவ்வளவு கேட்கா விட்டாலும், ஓரளவிற்கு “டு மீட் போத் எண்ட்ஸ்” கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்னென்ன செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த அமைச்சர்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். என் தொகுதியிலிருந்து எவ்வளவோ பேர் வந்து விடுகிறார்கள். வசதி உள்ளவர்கள் வருகிறார்கள், வசதி இல்லாதவர்களும் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு டிபன் வாங்கிக் கொடுப்பது, சாப்பாடு வாங்கிப் போடுவது, இன்னும் ரயில் சார்ஜ் கொடுத்து அவர்கள் போய்விட்டால் போதும் என்று அனுப்ப வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இந்த 20 ரூபாய் என்று வைத்திருப்பதை மற்ற மாநிலங்களில் வைத்திருப்பதைப்போல ஏற்றித்தர வேண்டும். அறுபது ரூபாய் அளவிற்கு இல்லாவிட்டாலும் 40 ரூபாய், 45 ரூபாய் அளவிற்குத் தரவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் 350 ரூபாய் சம்பளம் என்பது விசித்திரமான நிலைமை. ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் 350 ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு எப்படி காலம் தள்ள முடியும் என்று நினைத்துப் பார்க்க

1973 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உள்ள அலுவலர்கள் கூட 700, 800 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஜனநாயக நாட்டில் மக்கள் பிரதிநிதியாகிய எங்களுக்கு எந்த வசதியும் இல்லையென்று சொன்னால் எப்படி நாம் செம்மையாக செயல்பட முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் 500 ரூபாயாகவாவது உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சபையினுடைய முன்னவர், இப்படித் தான் சொல்வார்கள், என்று விட்டு விடாமல் சீரியஸாக கன்ஸிடர் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கிளார்க்குகள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) லீடர் பேசவில்லை. நான்தான் பேசுகிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது) லீடர் பேசவில்லை. நான் தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஜப்பார் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகையினாலே இந்த கிளார்க்குகள் விஷயத்திலே நம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். கேரளத்திலே, உத்திரப் பிரதேசத்திலே அந்த மாநிலத்தில் ரயிலில் பிரயாணம் செய்ய பர்ஸ்ட் கிளாஸ் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏன் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? அதையும் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் பஸ் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஸ் பாஸோடு வேறு ஒரு ஆலோசனையையும் வேண்டுகோளாக விடுக்க விரும்புகிறேன். இப்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும்போது, அவர்கள் கிளார்க்குகள், அல்லது அஸிஸ்டெண்டுகள் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்யலாம். சட்டமன்ற உறுப்பினர் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும்போது கிளார்க்குகளை அல்லது அஸிஸ்டெண்டுகளை அழைத்துச் செல்வதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 மார்ச் 27]

இதை நான் சாதாரணமாகச் சொல்லவில்லை. அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்லுகிறேன். மாநிலம் பூராவும் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அசிஸ்டெண்டை அழைத்துச் செல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அசிஸ்டெண்டையும் கூட அழைத்துச் செல்வதற்கு பாஸ் வழங்க வேண்டும்.

நாகாலாந்தில் ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.-வுக்கும் ஜீப் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, கார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதியை எங்களுக்குச் செய்து கொடுக்கக்கூடாதா? நாங்கள் என்ன குபேரர்களா? எழுபது மைலுக்கு மேல் தொகுதியில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காரில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது, ஜீப்பில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது, வண்டியில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வசதியைச் செய்து தரவேண்டும்.

டெலிபோனப்பற்றியும் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் வசிக்கும் இடத்திலும் டெலிபோன் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உசாப்பிட வேண்டுமென்றால் அதை வாங்கி வர அரசு மணி நேரம் ஆகிறது. லெஜிஸ்லேச்சர் ஹவுசுக்குப் பக்கத்திலேயே கான்டீனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கான ரீடிங் ரூமை சட்டமன்ற விடுதியில் பெரிய ஹாலில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அவை முன்னவர் அவர்கள் இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிஷடன் சுவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, லெஜிஸ்லேச்சர் டிமாண்டில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நம்முடைய சட்டசபை பட்ஜட் செஷன் ஒவ்வொரு நாளும் முடிய 2 மணி, 2½ மணி ஆகிவிடுகிறது. அதைச் சரியாக 1½ மணிக்கு முடித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், அங்கத்தினர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், குறிப்பாக நம்முடைய ரிப்போர்ட்டர் களுக்கும் ரொம்ப சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வேலையே ஒரு சிரமமான வேலை. ஒன்றரை மணிக்குப் பிறகு சில சமயங்களில்

1973 மார்ச் 27] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

மத்தியானமும் வைத்துக் கொள்கிற காரணத்தால் இரவு 8, 9 மணி ஆகிவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை எல்லாம் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் கொஞ்சம் சமயம் வேண்டும்.

நம்முடைய சட்டசபை கூடும்போது மற்ற கமிட்டிகளையும் வைத்துக் கொள்கிறோம். அது கூடாது என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற கமிட்டிகள் கூடும்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அங்கு கொஞ்சம் பேரும் இங்கு கொஞ்சம் பேருமாக இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் பேர் வெளியே சென்று விடுகிறார்கள். சட்டசபையிலே கோரம் இல்லாத நிலைமையில் ரகசியமாக வெளியிலே போய் அங்கு இருக்கின்ற மெம்பர்களை எல்லாம் வரவழைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காப்பி கூட வாங்கிக் கொடுக்கிறோம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இவற்றைத் தவிர்க்க மற்ற கமிட்டிகளை எல்லாம் சட்டசபை நடக்கும்போது கூட்ட வேண்டா மென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லேடஸ் ஈம் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டசபையிலுள்ள கன்டெம்டு ஃபர்னிச்சர் எல்லாம் லேடஸ் ஈமில்தான் இருக்கின்றன. 'பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்' என்று கூறுவார்கள். அந்த ஈருமைப் பார்த்தால் சற்று நேரம் உட்காருவதற்குக் கூட மனது வரமாட்டேன் என்கிறது. எனக்கு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் வயதாகிவிட்டது. எல்லோரையும் வயதானவர்களாகக் கருதிக் கொண்டு இரண்டு ஈசி சேர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே உட்கார்ந்தால் சருக்கிக் கொண்டே வந்துவிடும். லேடஸ் ஈமில் கொஞ்சம் மாடர்ன் ஃபர்னிச்சர் போட்டு வசதி தேடிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது சட்டசபை ஹாஸ்டலிலும், ஆபீசிலும் சேர்த்து 90 பியூன்கள் இருக்கிறார்கள். ஹாஸ்டலில் 60 பேரும், ஆபீசில் 30 பேரும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாக நான்கைந்து ஆண்டுகளாக டெம்பரவரியாகவே இருந்து

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1973 மார்ச் 27]

வருகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். ரிப்போர்ட்டிங் செக்ஷனிலும் ஸ்டாஃப் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டர்களும், ஆபீசர்களுக்கும் எல்லாம் ஸ்டெனோகிராபர்கள் போடவேண்டும். பியூன்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.

இங்கு விவாதம் நடக்கும்போது ஆபீசர்கள், அமைச்சர்களின் பி.ஏ.-க்களுக்கெல்லாம் இங்கு உட்கார இடம் இருக்கிறது. சட்டசபை காரிடாரில் ஸ்டாஃப் பைல்களை வைத்துக் கொண்டு மணிக் கணக்காக நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெடி ரெபரன்ஸ் வேண்டுமென்றால் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் பைல்களை வைத்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். போக வர இடைஞ்சல் இல்லாமல் ஒரு பெஞ்சாவது அவர்களுக்குப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மெம்பர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் ரொம்ப அவசியம். என்னைப் பொறுத்தவரை கவலை இல்லை. மற்ற அங்கத்தினர்கள் சார்பில் கூற விரும்புகிறேன். பலமுறை இந்த டிமாண்ட் வரும்போதெல்லாம் ரயில்வே பாஸ் மெம்பர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கோரப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கண்டிப்பாகக் கொடுத்தாகவேண்டும். பஸ் பாஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிடக் கூடாது. இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது ரயில் பாஸ் கொடுத்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். 465 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கக்கூடிய தமிழ் நாட்டில் அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில் பாஸ் கொடுத்துவிட்டால் பெருமளவுக்குச் செலவாக்கிவிடாது. அதற்குத் தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஃபாரின் விசிட்டர்ஸ் வரும்போது அவர்களை டாக்சியில் வைத்து அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் இந்த மாதிரி வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற டிக்னடரிசுக்காக கவர்ன்மென்ட் ஹவுசில் தனியாகக் கார்கள் நிற்கும். அப்படி வருகின்றவர்களை மரியாதையாக வைத்து நடத்தி அனுப்பவேண்டும். தமிழ்நாடு ஹாஸ்பிடாலிடிக்குப் பேர் போனது. அவர்களுக்கு என்று சில கார்களை அரசாங்கம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“To discuss the need to shift the Central Jail from Park Town, Madras, to give way to the expansion of the General Hospital in that area”.

இதையொட்டி ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இது நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்ற பிரச்சினை. மத்திய சிறைச் சாலையை இங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அதற்காக இடம் கூட ரெட் ஹில்சில் தேடிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியும். அது என்ன ஆயிற்று? ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி விரிவாக்கக் கொண்டு போகும் நிலைமையில் சிறைச்சாலையை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபல் கோர்ட்டிகள் இருக்கும் கட்டடங்களை எல்லாம் புதுப்பித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று பல ஜில்லாக்களில் இருந்து மனு வந்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் போது அவை எல்லாம் சீஃப் ஜஸ்டிஸ் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். சீஃப் ஜஸ்டிசிடமிருந்து சீக்கிரம் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பெற்று ஃபேஸ்டு புரோகிராமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும்.

அரிமல் ஹாஸ்பண்டரியை எடுத்துக் கொண்டால் ரெண்டர் பெஸ்ட்-வெக்கை வியாதி பரவக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைக் கண்காணிக்க, தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான டாக்டர்கள், வெட்டிரினரி சர்ஜன்ஸ் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி இதைத் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மு.ப.
11-30

திரு. என். கணபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். கணபதி]

[1973 மார்ச் 27]

முக்கியமாக சட்டமன்ற மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கிருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இங்கு குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தை இருக்கிற விலைவாசியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எதையுமே நாங்கள் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. நண்பர் திரு. செழியன் சொன்னதுபோல் எங்களுடைய தொழிலை எல்லாம் விட்டு விட்டு இங்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக நாங்கள் பணியாற்றிவருகிற நேரத்தில் அதில் வருகிற வருமானத்தை ஓரளவிற்காவது ஈடு செய்கிற வகையில் இங்கு எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியமும் அலவன்ஸ்கும் உயர்த்தப்பட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனது சொந்தக் கருத்து, நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு ரூ. 500 அலவன்ஸையும் சேர்த்து ரூ. 750 ஆக ஆகமொத்தம் எங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து தர நிச்சயமாக நம் அரசு முன்வரவேண்டும். இப்போது பல்வேறு அலுவலகங்களுக்கு டெலிபோன் செய்து கொள்ளவேண்டியிருப்பதால் மாதாமாதம் குறைந்தது ரூ. 100, ரூ. 150 என்று டெலிபோன் பில் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர்க்கமுடியாத நிலையாகிவிட்டதால்—பெரும்பாலும் எம்.பி.-க்களுக்கு போன் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் டெல்லியில் இருந்துகொண்டும் இங்கு இருந்துகொண்டும் அவர்கள் டெல்லியில் ஒரு போன், இங்கு ஒரு போன் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கும் இங்கும் போன் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தொகுதி வேலையை எவ்வளவுதூரம் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் குறிப்பாக எந்தத் தொல்லையாக இருந்தாலும் முதன் முதலாக சட்டமன்ற உறுப்பினரிடத்தில் வந்துதான் அதைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டிய ஒரு தொல்லை இருக்கிற காரணத்தால் இவர்களுக்கு டெலிபோன் ஒரு அத்தியாவசியம் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. என். கணபதி]

அடுத்து, ரயில்வே பாஸ் எங்களுக்கு நிச்சயமாக வழங்கப்பட வேண்டும். பஸ் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த பஸ் பாஸை நாங்கள் உபயோகித்தாலும் உபயோகிக்காவிட்டாலும் இங்கிருக்கிற இலாகா மொத்தத்திற்கு ஆண்டுக்கு 239 பாஸ் என்று கணக்கிட்டு பணத்தை வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைப் பார்க்கும்போது ரயில்வே பாஸ் கொடுப்பதற்கு ஆகும் செலவு குறைவாகத்தான் இருக்கும்.

அடுத்து, எங்களுக்குள்ள நூல் நிலையத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த நிலையத்தில் பல அருமையான புத்தகங்கள் இருந்தாலும் இப்போது நவீனமாக வெளியிடப்படுகிற நூல்கள் எல்லாம் அதிகப்படியாக சேர்க்கப்படவேண்டும். அங்கு உட்கார்ந்து படிப்பதற்கு எங்களுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். அங்கிருக்கிற ஊழியர்கள் மிக நல்லமுறையில் எங்களிடம் நடந்து கொண்டாலும் அங்கிருக்கிற இட நெருக்கடி மற்றவைகளை உத்தேசித்து அங்கு நல்லமுறையில் அந்த நூல் நிலையத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அதை விஸ்தரிப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பேரவைத் தலைவர் ஒரு ஒதுக்கிவிடப்பட்ட மனிதர் போல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அளிக்கிற ஊதியத்தை ஓரளவிற்கு உயர்த்தி மாதம் இரண்டாயிரம் ரூபாயாவது அவர்களுக்கு ஊதியம் தரப்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய கோரிக்கைக்கு தயவுசெய்து என்னை துணைக்கு அழைக்க வேண்டாம். உங்களுக்கு மாதம் ரூ. 350 என்பதை 750 ரூபாய் என்று ஆக்கும்போது தலைவருக்கு இரண்டு மடங்காக்குவதில் என்ன தவறு?

திரு. என். கணபதி : ஆகவேதான் தலைவர் அவர்களது ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் தலைவருக்கு ரூ. 2,000 என்று வைத்தால் யாரும் மந்திரியாக இருக்கமாட்டார்கள். எல்லோரும் பேரவைத் தலைவராக வர வேண்டுமென்று நினைப்பார்கள். அது வேறு ஆபத்து.

[1973 மார்ச் 27]

திரு. என். கணபதி: அடுத்து, நீதி நிர்வாகம் பற்றி ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். பி.ஏ., பி.எல், படித்தவர்கள்தான் மாஜிஸ்ட்ரேட்களாகவும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப் களாகவும் போகிறார்கள். செஷன்ஸ் ஜட்ஜாகக் கூட நேரடியாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். பாவம், இந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்களாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் ரிட்டயராகும் நேரத்தில்தான் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப் ஆகும் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப்ஸ் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மாஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கு ஒரு ஆட்டோமாட்டிக் ப்ரமோஷனாக டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப் போஸ்டை தர அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தேடித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, கால்நடை நிர்வாகம் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் லைவ் ஸ்டாக் அலிஸ்டென்ட்ஸ் என்ற ஒரு காட்டிகரி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல்லேறு நெருக்கடிகளுக்கு இடையே அந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஊதியக் குழுவில் ஊதிய நிர்ணயிப்பு நேரத்தில் ஒருசில அம்பீக்குவிட்டீஸ் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதாக ஒரு குறை இருக்கிறது. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இந்த லைவ் ஸ்டாக் அலிஸ்டென்ட்ஸ் விஷயத்தில் சற்று கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காளை இனத்தினை விருத்தி செய்வதில் 25, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உள்ளதைப்போன்று சிந்திக் காளைகளை வைத்துக் கொண்டதான் இனத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் உள்ள ஜெர்ஸி காளைகளை அதிகமாக வரவழைத்து கால்நடைச் செல்வத்தை, அதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கிராமங்களில் கால்நடைகளை வைத்துக்கொள்வதில் அத்தியாவசியமான ஒரு நிலை இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வீடு என்றால் வீட்டுக்குப் பின்னால் ஒரு மாட்டுக் கொட்டகை இருக்கும். ஆனால் இப்போது குடியிருப்புகளுக்கு பட்டா வழங்கும்போது அந்த வீட்டு மனையை ஓரளவிற்கு அளந்து வீட்டுக்கு வேண்டிய பகுதியைத்தான் தருகிறார்கள். மாட்டுச் கொட்டகை வைத்துக்கொள்ள அல்லது கோழிகளை வைத்து

1973 மார்ச் 27] [திரு. என். கணபதி]

தொழில் செய்வதற்கு ஏற்ற விதத்தில் குடியிருப்பு பட்டா வழங்கும்போது அதிகப்படியான இடம் வழங்கப்பட வேண்டும். கீ வில்லேஜ் சென்டர்களில் ஆர்டிபிஷியல் இன்செமனேஷன் செய்யும்போது வெட்டரினரி துறையைச் சார்ந்த அவருக்கு உதவியாக ஒரு அட்டன்டர் நியமிக்கப்படவேண்டும். மாடுகளோடு பழகும்போது சில நேரங்களில் உதை வாங்கி பல் உடையக் கூடிய நிலைமையில் பழகுகிறார்கள். அந்த மாதிரி நேரங்களில் அவர்களுக்கு உதவியாளர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஏன் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்சித் தலைவர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. மூன்று அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதனைந்து நிமிடங்களாவது கொடுக்கவேண்டாமா? ஆகவே பத்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று நான் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். அமைச்சரவையில் இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை விட மிகக் சிரமமான பணியை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தயவு செய்து நீங்கள் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் சாதாரண மக்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்களை அணுகி அவர்கள் குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்லி அதை நீக்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். எதிர்பார்ப்பதை நாங்கள் செய்யவில்லை என்றால் நாங்கள் சரியான முறையில் பணி செய்யவில்லை என்ற கருத்து மக்களிடையே பரவி விடும் என்ற காரணத்தால் அவர்களோடு ஒன்றிப் பழகவேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆக அதற்கேற்ற வசதிகள் இல்லை என்றால் அந்தப் பணியை சரியான முறையில் செய்யமுடியாது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக, இருக்கிற நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் எந்தெந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாக மக்கள் பிரச்சனையைத் தெரிந்துகொண்டு அதைத் தீர்ப்பதில் முயற்சி எடுக்கிறார்களோ அந்தத் தொகுதியில் நிச்சயமாக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொடுக்க முடிகிறது. ஆகவே எல்லா உறுப்பினர்களும் நல்லமுறையில் பணி செய்வதற்கு வேண்டிய

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 27]

வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று எல்லோரும் கேட்பதில் தவறு இல்லை. அவர்களோடு நானும் சேர்ந்து இந்த சிரமங்களை எல்லாம் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரயில்வே பாஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரொம்பவும் அவசியம். செய்யவேண்டிய ஒன்று.

டெலிபோன் வசதி ரொம்ப அவசியம்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்தந்தத் தொகுதியில் ஒரு ஆபீஸ் இருந்து, அதில் ஒரு கிளார்க் இருக்கவேண்டியதும் அவசியம். பொது மக்கள் குறைகளை எழுத்து மூலம் வாங்கும் போது அவற்றின்பேரில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதை நாம் தொடர்ந்து கண்காணித்து வரவேண்டும். நாங்களே எல்லாவற்றையும் பார்த்துச் செய்வது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்கு அல்லது அதிகாரிகளுக்கு குறைபாடுகள் பற்றி எழுதிக் கொடுத்தால் கிட்டத்தட்ட இதைக் கவனிக்கிறோம் என்ற ஒரே கடிதம்தான் இப்போது ரெகுலராக வந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவற்றின் பேரில் என்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதற்குப் பதில் சாதாரணமாக வந்து சேருவதில்லை. கவனிக்கிறோம் என்ற கடிதம் மட்டும் போதாது. பரிசீலிக்கிறோம் என்பதோடு துரிதமாக பரிசீலனை செய்து அதன் முடிவுகளையும் அறிவிப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாப்பாடு வசதிபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. செக்ரட்டேரியட்டில் சாப்பாடு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு வந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு மாத காலம் தங்கிவிட்டு போகும்போது யாரும் நோய் இல்லாமல் போவார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. வயிற்று வலியையாவது வாங்கிக்கொண்டு போகவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே சாப்பாடு வசதியையாவது, எங்கள் உடல்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒழுங்காகச் செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கால்நடைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த காலத்தில் பல வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருந்தாலும், பரவலாக நாட்டில் நாம் எதிர்பார்த்த வளர்ச்சியை எய்தவில்லை என்று கருதுகிறேன். என்ன காரணம் என்றால் நாம் ஏதாவது வேகமாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதைப் பரவலாகச் செய்ய வேண்டும். செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆயிரம் இடங்களில் நடைபெறுவதாகக் கருதுகிறேன். 2,000 கால்நடை உதவியாளர்கள் இருக்கும்பொழுது 1,000 பேர்கள் உள்ள இடத்தில்தான் செயல்படுகிறது. அதை இன்னும் அதிகமாக்கலாம். அதை அமலாக்குவதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது.

நாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 1,500 ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் பல கோடி ரூபாய்க்குக் கணக்கு வரும். இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி ஸ்டான்டிங் கமிட்டியில் கருத்து சொல்லிவிடுகிறார்கள். இருக்கிற வசதியைக் கொண்டே அதை அபிவிருத்தி செய்யலாம். பரவலாக அதிக இடங்களில் இதைச் செய்ய முடியும். ஒரு இடத்தில் விந்து தயார் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அதைச் சைக்களில் எடுத்துக்கொண்டு போகச்செய்து, அந்தப்பகுதியில் இருக்கும் உதவியாளர்களைக் கொண்டு இதைப் பரவலாகச் செய்ய முடியும். அதற்கு அதிகம் செலவு ஆகாது. இதனால் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பால் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் இன்னொரு பகுதியில் கால்நடை அபிவிருத்திக்கும் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். இரண்டு விதத்திலே இரண்டு விதமாகச் செலவு செய்கிறோம். இதை ஒரேயடியாகச் செலவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பால் உற்பத்தி, பால் சேகரம், பால் விற்பனை எல்லாவற்றையும் பால் அபிவிருத்தித் துறையே பார்த்துக்கொள்ளலாம். கால்நடை அபிவிருத்தி செய்யும் முறையை மட்டும் இந்தக் கால்நடை துறையிடத்தில் விடுவது நல்லது. அப்படி முயற்சி செய்தால் பயன்உள்ளதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டில் 2½ கோடி பசு, எருமை இருக்கிறது. பட்டுக் கோட்டைப் பகுதியில் செயற்கைக் கருத்தரிப்பு நிலையம் இல்லை. அதை அந்தப் பகுதியில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 27]

கொள்கிறேன். கால் நடை மருந்தகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

மருந்தகங்கள் இருக்கும் இடங்களில் கோழிப் பண்ணை வெவ்வேறுபெண்ணுக்கும் சம்பந்தம் வைத்து மாதிரிப் பண்ணைகளாகச் செய்யவேண்டும். இங்கே ஹைபிரிட் கோழி தயாரிப்பது இல்லை. ஓயிட் லெக்கான் கோழி தான் அபிவிருத்தி செய்கிறோம். இது அதிக லாபம் தருவது இல்லை. 160-180 முட்டை தான் வருஷத்திற்குத் தருகிறது. தீவனத்திற்கு ஆன செலவு போக மிச்சம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் வருவது இல்லை. ஹைபிரிட் கோழி 240 முட்டை வரை கொடுக்கிறது. அந்த அளவு முட்டை கொடுத்தால் தான் ஒரு கோழிக்கு மாதம் 75 காசு கிடைக்கும். 160-180 முட்டையிடும் கோழி என்றால் நிச்சயமாக லாபம் இருக்காது. கையைப் பிடிக்கும். ஆகவே, இந்த ஓயிட் லெக்கான் கோழி அபிவிருத்தி செய்வதை விட்டு விட்டு, ஹைபிரிட் கோழி அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் செயற்கைக் கருத்தரிப்பு முறை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று 4 மாரியங்களின் பேரில் பேச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வெட்டுப் பிரேரணை 1048-ல் சட்டமன்றம் கூடுகின்ற நாட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பொதுவாக போன வருஷம் எத்தனை நாட்கள் டிமாண்ட்ஸ்க்காக ஒதுக்கப்பட்டதோ அதை விடக் குறைவாக இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால் நம்முடைய பட்ஜெட் கூட்டம் 20-ந் தேதி பிப்ரவரியில் ஆரம்பித்து டிமாண்ட்ஸ் பெறுத்தவரையில் குறைந்தது 30 நாட்கள் இருந்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். அப்போது தான் எல்லா மாரியங்களின் மீதும் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இன்று அனிமல் அஸ்பண்டிரிக்காக ஒதுக்கியிருந்தோம். இந்த அனிமல் அஸ்பண்டிரியோடு வேறு இலாகாக்களையும் இணைத்தால் எப்படி கருத்துச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்குச் சொல்ல முடியாது.

இந்த அனிமல் அஸ்பண்டிரித் துறையில் இருக்கும் ஊழியர்கள் தங்களுடைய சங்கத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். நான் அந்த விவரத்திற்குள் போக விரும்பவில்லை. திரு. எ. கே. சுப்பையா அவர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் அதை அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜெயிலும், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் ஜஸ்டிஸும் என்று வருகிற போது ஜெயிலுக்கு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் ஜஸ்டிஸுக்கு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த மாதிரி இருக்கிறபோது அந்த நிர்வாகத்தில் யார் யார் பணியாற்றுகிறார்கள், என்னென்ன பணிகளை அந்தத் துறை செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு ஒரு குறிப்பு வேண்டாமா? இந்தச் சபைக்கு அந்த அளவிற்கு மரியாதை கொடுத்து இருக்க வேண்டுமென்று கருத்து சொல்கிற போது, ஏதோ டிமான்ட் இவ்வளவு என்று கேட்டு விட்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளை அனுமதித்து விட்டு, பிறகு அதன் மீது விலாதம் நடத்திவிட்டுப்போவது என்பது முறையானது அல்ல. இந்த இரண்டு இலாகாவும் மிகமிக முக்கியமான இலாகா. இந்த இரண்டு இலாகா மீதும் ஒரு குறிப்புரை வைத்தால் கருத்துச் சொல்ல நன்றாக இருக்கும்.

அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் ஜஸ்டிஸ் என்று வருகிறபோது ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜஸ்டிசில் நிர்வாகம் தலையிடாமல் இருப்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு லா கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் சி.பி.ஐ. பல இன்வெஸ்டிகேஷனைச் செய்கிறார்கள். அதிலே மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுப்பது என்று சொன்னால் அது உள்ளபடியே சரியாகாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பற்றி தமிழ்நாடு அரசின் கருத்து என்ன? அதே மாதிரியாக பெட்டி கேசஸ் டிஸ்போசல் சம்பந்தமாக லா கமிஷன் ரிப்போர்ட் சொல்லியிருக்கிறது. கோளாவில் சென்று பார்த்தால் நல்ல முறையில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 27]

நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகா அங்கே செம்மையாக நடைபெறுகிறது, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி இந்த அரசின் கருத்து என்ன?

இன்னொன்று நம்முடைய நீதி இலாகாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள நீதி, நிர்வாகம் தனித்தனியே இயங்கவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த இடத்திலே நாட்டிலே நம்முடைய எக்சிக்யூடிவ், நிர்வாகம் அதிகமாக தலையிடுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவரம் வேண்டுமானால் இந்த இடத்தில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. விவரங்களை என்னால் தர முடியும். அரசுத் துறையிலிருந்து பல ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இந்த மாதிரி தலையீடு வந்திருக்கிறது. அந்தத் தலையீட்டைக் குறைக்க வேண்டும். அந்தத் தலையீட்டின் காரணமாக அவர்கள் அரசியல் வாதிகள் போல் மாறிவிடும் நிலையேற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். லார்ட் சீப் ஜஸ்டிஸ் ஹெர்பர்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். “Justice must not only be done, but must be deemed to be done”

அப்படி வருகிறபோது ஹைக் கோர்ட்டில் ஒரு விஷயம் நடந்தது. கேரளா ஹைக் கோர்ட்டில் பிரதம நீதிபதி அவர்கள் வயதைக் குறைத்துக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று விவகாரம் கிளப்பினார்கள். அந்த அறிக்கையின் பேரில் கன்டம்ட் ப்ரோசீடிங் வந்தது. அதில் சீப் ஜஸ்டிஸ் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி, அந்தக் கோர்ட்டில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது என்னவென்றால் இங்கே யுள்ள கன்டம்ட் ப்ரோசீடிங்கில்

“Prosecutor, the witness and also the Judge are the same”

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தைப் பார்க்கிற நேரத்தில் இங்கே முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு ரிட் போட்டு இருந்தார்கள். அந்த ரிட்டிலே “There was a lot of unwarranted remarks” பத்திரிக்கைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதைத்தான் சொல்கிறேன், “unwarranted remarks about the person of the speaker”. அந்த ஸ்பீக்கர் போட்ட இன்னொரு மனுவை அதே ஐட்ஜ் எடுத்துக்

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கோள்வது என்பது எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். எந்த அளவுக்கு அது சரியாக இருக்க முடியும்? அதே மாதிரி ஒரு ரிட்டிலே ரெஸ்பான்டென்ட்டாக ஒருவர் இருக்கக்கூடிய நிலையில் (குறுக்கீடு) . . . (திரு. என். கணபதி எழுந்தார்) நான் ரொம்ப கோர்புல்லாகத்தான் பேசுகிறேன்.

நான் மிகவும் guarded ஆக, கோளாறு வராமல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே குறிக்கிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு நான் முக்கியமாக பேச விரும்புவது சட்டமன்றம், சிறைச்சாலை இந்த மானியங்களைப் பற்றித்தான். சட்டமன்றத்தைப் பற்றி பேசும்போது பல உறுப்பினர்கள் பல வசதிகளைக் கேட்டார்கள். நான் புதிதாக சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்கின்றவன் அல்ல. நாம் சில விஷயங்களை ஏற்கனவே வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அவைகள் என்னவாயிற்று, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு இங்கே 'லாபி' கிடையாது. இந்த 'லாபி' வெராண்டாவாக இருக்கிறது. இந்த வெராண்டாவில் யார் வருகிறார்கள், யார் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏதாவது உட்கார்ந்து குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் பேசுவதற்கு முடியவில்லை. 'லாபி' நமக்கு கிடைக்கின்ற வரையிலாவது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு ஒரு 'ரூம்' கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருடத்தில்கூட இதே பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறேன். அது அநேகமாக கவனிக்கப்படும் என்று நினைத்தேன். ஏனோ இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

அதேமாதிரி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஆபீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் இன்றைக்கு டெலிபோன் கிடையாது. எதிர்க்கட்சி ஆபீஸ்களுக்கு டெலிபோன் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது டெலிபோன் தனியாகக் கொடுத்து, இந்த அளவுக்கு டெலிபோன் அனுமதிக்கலாம்; அதற்கு மேல் போகக்கூடாது, என்று ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 27]

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, I am generally opposed to deputations. இங்கே நிர்வாகம் இருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்திற்கு நீங்கள் தலைவராக இருக்கிறீர்கள். இந்த மானியத்தில் சபாநாயகரைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யலாம். சபாநாயகருக்கு இன்னும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லலாம். சபாநாயகர் தலைமையில்தான் இந்த நிர்வாகம் இருக்க வேண்டும். வெளியிலிருந்து டெபுடேஷனில் வருகிறவர்களைக் குறைக்க வேண்டும். டெபுடேஷனைக் குறைக்கா விட்டால் இங்கே இருப்பவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு (பிரமோஷன்) இல்லாமல் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதல் கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். இதெல்லாம் நிபுணத்துவம் படைத்த வேலையில்தான். நிபுணத்துவம் இல்லாத வேலைகளில் அடிக்கடி எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பது சரியில்லை. எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பதால் வரக்கூடிய அபக் கேடுகள் அதிகம். அப்படி எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப் படுபவர்கள் தங்களுடைய கடமையையே மறக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தால் யாருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிறகு சபாநாயகரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரிவிலேஜ் மோஷன் என்பது மிக முக்கியமான விஷயம். அது வெறும் தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சினையல்ல. ஒரு உறுப்பினர் பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்து அதைச் சபாநாயகர் நிராகரிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்த உறுப்பினரையாவது கூப்பிட்டு வைத்து சபாநாயகர் அறையில் விவாதித்து நிராகரித்தால் அது உறுப்பினருக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதையாக இருக்கும். அப்படியில்லாது மற்ற லெட்டர்கள் அனுப்பப்படுவது போல, பிரிவிலேஜ் மோஷன் நிராகரிக்கப் பட்டது என்று கடிதம் அனுப்புவது உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வளவு மரியாதை அளிப்பதாக இருக்காது என்பதைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The Manager's post in the Legislators' Hostel should be revived for proper supervision. Tube lights should be put for less consumption of electricity.

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

A night duty doctor must be provided in the Government Estate.

கவர்ன்மெண்டு எஸ்டேட்டில் இருக்கக்கூடிய வீடுகள் உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு பிரையாரிடி இருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு அப்படித்தான் செய்கிறார்கள்.

கடைசியாக ஜெயில் நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜெயில் நிர்வாகத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஜெயிலில் இருக்கின்ற பல விவகாரங்களுக்கு நான் இப்போது போக விரும்பவில்லை. ஜெயிலில் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுடைய விஷயம் என்ன என்பதைச் சொல்லுகிறேன். ஒன்று இன்றைக்கு ஒவ்வொரு சிறையிலும் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற 2, 3 உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மதுரை ஜெயிலை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே 1,000 பேர் கைதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் 1,000-க்கு மேற்பட்ட கைதிகள் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே 100 வார்டர்கள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் 68 வார்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். சரியான ஸ்கேலின் அடிப்படையில் வார்டர்களைப் போட வேண்டும். இப்போது மதுவிலக்கு கேஸ்கள் இல்லை. ஆகவே வார்டர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கிறோம் என்றால், அது சரியாகாது. மதுவிலக்கு கேஸ்கள் இல்லை என்றாலும், வேறு பலவித கேஸ்களில் கைதிகள் வருகிறார்கள். இதைக் கணக்கில் கொண்டு ஸ்டிரென்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

இன்னொரு குறை, இந்த இலாக்காவில் பகல் பூராவும் வேலை செய்கிறார்கள் வார்டர்கள். இரவு டியூடிக்கு மூன்று வார்டர்கள். மாலை 6 மணியிலிருந்து 8 மணி வரையில் ஒருவர். 8 மணியிலிருந்து 10 மணி வரை ஒருவர், 10 மணியிலிருந்து 12 மணி வரை ஒருவர். மீண்டும் 6 மணியிலிருந்து 8 மணி வரை வேலை செய்தவர், இரவு 12 மணியிலிருந்து 2 மணி வரையிலும், இரவு 8 மணியிலிருந்து 10 மணி வேலை செய்தவர், மீண்டும் இரவு 2 மணியிலிருந்து 4 மணி வரையிலும், இரவு 10 மணியிலிருந்து 12 மணி வரையில் வேலை செய்தவர், மீண்டும் இரவு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 27]

4 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையிலும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏற்படுத்தியிருப்பதால், அவர்கள் ஒழுங்காக இரவில் தூங்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த முறையை மாற்றி, போலீசில் வைத்திருப்பது போல முறையை வைத்து, 3 பேர் நைட் டியூடி வார்டர்கள் என்பதை 4 பேராக வைத்தால், நிர்வாகத்தில் நல்ல நிலைமை இருக்கும். இன்னொன்று சில இடங்களில் 'டபிள் நைட்' போடுகிறார்கள். 1946-ல் நான் சிறையில் இருந்தபோது, ஒருவருக்கு 'டபிள் நைட்' போட்டதற்காக சீப் வார்டரை சஸ்பெண்டு பண்ணினார்கள். இப்போது மீண்டும் 'டபிள் நைட்' போடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து இன்றைக்கு பதவி உயர்வு இந்த இலாக்காவில் கொடுப்பதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மதுரையில் ஒரு அடெண்டென்டை சீப் வார்டராக ஆக்க முயற்சி நடக்கிறது. சென்னையில் இருந்த ஒருவர் வார்டராகி, சீப் வார்டராகி, இப்போது ஜெயிலர் ஆகிவிட்டார். இப்படி சில தலையீடுகளால், பதவி உயர்வு கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் போய் மன வருத்தம் ஏற்படும் நிலை அந்த இலாக்காவில் ஏற்பட்டுள்ளது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இரண்டு உதாரணங்கள் கொடுத்தேன். வேறு விவரங்கள், பெயர் போன்றவை வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்க முடியும். இந்த மாதிரி நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது. பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டுகின்ற முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, கைதிகளைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு அதிகமான சந்தேகக் கேஸ்கள் போடுகிறார்கள். புதிதாக என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டாலும், எப்படியாவது சில கேஸ்கள் போட வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஒருவர் கையில் ஒரு பாட்டில் சாராயத்தைக் கொடுத்து, இவர் சாராயத்தை வெளியே விற்கப் போனார் என்று 'இன்டைரக்ட் ப்ரொஹிபிஷன்' கேஸ்கள் (indirect prohibition cases) பல வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரி கேஸ்கள் எல்லாம் நிறுத்தப் படவேண்டும்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்து 'வாட்ச் கேங்' கில் இருப்பவர்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமையிலும் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வார்டுகளில் மட்டுமல்லாமல், ஜெயில் சூப்பிரெண்டு, மற்றும் அதிகாரிகள் வீடுகளை இவர்கள் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் இந்த மாதிரி வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்க வேண்டும்.

கைதிகளுக்கு மாதம் ஒரு முறை 28 கிராம் எண்ணெய் கொடுக்கிறார்கள். இதை மாதம் இரண்டு முறை என்று ஆக்கலாம். நான் அதிகமாகக் கேட்கவில்லை. 50 கிராம் என்று ஆக்கி, 15 நாளைக்கு ஒரு தடவை 25 கிராம் கொடுத்தால் அது கைதிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். கைதிகளுக்கு பீடி கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. எத்தனை பெருக்குக் கிடைக்கிறது என்பது மர்மமாக இருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம். இப்போது பல பேர் ஜெயிலுக்கு வருகிறார்கள். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அரசியல் வாதிகள் எல்லோரும் ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். எந்த ஆட்சி வந்தாலும் அந்த இயக்கம் நிற்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படி வருகின்றபோது அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனியான வகுப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஸ்பெஷல் கிளாஸ் வேண்டாம், 'சி' கிளாஸும் வேண்டாம், இரண்டுக்கும் மத்தியில் ஒரு கிளாசில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, இந்த அதிகாரிகளை மாற்றுவது சம்பந்தமானது. அதிகாரிகளை மாற்றுவதில் மேலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் செய்யக்கூடிய சில காரியங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றை நான் இந்தச் சபையில் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். எனக்குத் தெரியும். மதுரையில் ஆறு மாதம்தான் ஒரு ஜெயில் சூப்பிரெண்டு இருந்தார். சூப்பிரெண்டாக இருந்த அவர் மேல் என்ன குற்றம் என்றால், சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவில் பல கைதிகளுக்கு ரெமிஷன் கிடைத்தது. சூப்பிரெண்டு தனக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைவைத்து ரெமிஷன் கொடுத்ததில், அமைச்சருக்கு வேண்டாத ஒருவருக்கு விடுதலை கொடுத்து வெளியே அனுப்பி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 27]

விட்டாராம். அது ஒரு காரணம். இன்னொன்று, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூன்று பேர் ஜெயிலுக்குள்ளே போய் கைதியை இன்டர்வியூ பண்ணினார்களாம். இந்த சூப்பிரெண்டு அனுமதியின் பேரில். இன்னொன்று, ஒரு பைத்தியக்காரன் சிறையில் இறந்து போய்விட்டானாம். இப்படி அமைச்சர்கள் நேரடியாக தலையிட்டு அவரை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 11-2-73 அன்று அமைச்சர் மதுரை ஜெயில் உள்ளே போகிறார். அப்படி அவர் போகிறபோது அவர்கட 30, 40 பேர் போகிறார்கள். அவர்கள் யார், யார் என்று பட்டியல் எடுக்க முடியவில்லை. கேட்கிப்பரால். உள்ளே போய் அவர்கள் கைதிகளோடு பழகுகிறார்கள். இப்படி மதுரை ஜெயில் அலுவலர்களிடையே terrific demoralisation ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுரைச் சிறையில் நான் 1945-ல் இருந்திருக்கிறேன்.

ந.ப.
12-00

நானும் ஜெயிலிலே பலமுறை போய் பார்த்திருக்கிறேன்; ஜெயிலிலும் இருந்திருக்கிறேன். நான் சிறையிலே இருந்தபோது சூப்பிரின்டென்டென்ட் அறையிலோ அல்லது ஜெயிலர் அறையிலோதான் யாரும் வந்து பார்ப்பார்கள். அந்தமாதிரி நான் நான் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் இந்த முறை நான் இருந்தது. இப்போது நிலைமை அப்படி அல்ல. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கல்பாணசுந்தரம் வந்தபோதும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் காத்தமுத்து வந்தபோதும், சமீபத்தில் எம்.ஜி.ஆரும் இவர்களைப் போன்ற மற்றும் பலரும் வந்தபோதும் முன்னால் இருந்த முறைப்படி பார்க்க முடியவில்லை. எல்லோரையும் ஒரே இடத்தில் வைத்துப் பேச வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது மேலிடத்து உத்தரவு என்று நினைக்கிறேன். அண்மையிலே 15 நாள் ஜெயிலிலே இருந்தேன். அப்போது இப்படித்தான் செய்தார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களின் 'பிரஸ்டிஜை' உடைக்க வேண்டுமென்று சாதாரண கைதிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று நினைத்து இந்த குறிப்பிட்ட இலாகா செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அதனால் பெரும் சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது மதுரைக்கு ஒரு ஹைகோர்ட் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி

1973 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்யப் போகிறது என்று தெரியவில்லை.

இப்போது ஜெயில் சூப்பரின்டென்டென்டுகள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு டி.ஐ.ஜி. தான் இருக்கிறார். மூன்று டி.ஐ.ஜி. களைப் போடலாம். அந்த மூன்று பேரில் சீனியராக இருக்கும் ஒருவரை ஐ.ஜி. யாகப் போடலாம். இப்போது போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து அங்கே இருக்கின்ற டி.ஐ.ஜி. யைப் ரொமோட் செய்து போடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக போலீஸ் இலாகாவில் என்ன விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனாலும் இந்த குறிப்பிட்ட இலாகாவிலே மூன்று டி.ஐ.ஜி. களைப் போட்டு அவர்களில் சீனியராக இருப்பவரை ஐ.ஜி.-யாகப் போட வேண்டும். இனி வருங்காலத்திலாவது இதைப்பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களில் கொடுத்திருக்கின்ற பூரா விஷயங்களையும் சொல்லிவிடவில்லை. நேரம் ஆகிவிட்டதால் முடித்துக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக இந்த இலாகாவிலே இருப்பவர்கள் நெருக்கடியான நிலைமையில் பணியாற்றுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அமைச்சர்களின் தலையிடு அதிகமாக இருக்கிறது. அது அனுமதிக்கப்படக் கூடியதாக இல்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த முக்கியமான 4 மானியங்களிலும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலே நமது ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சர் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அதைப்பற்றி நான் மேற்கொண்டும் வலியுறுத்திக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 27]

ஆனால் பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன தேவை என்பதை நான் என்னுடைய கருத்தாக இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் பணி என்றால் அது ஒரு உன்னதமான பணி என்று நாம் எல்லோரும் நினைத்து இங்கே வந்திருக்கிறோம். பல்லாண்டு காலமாக இந்தப் பணியிலே இருக்கின்றவர்கள் எவ்வளவு நல்லமுறையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்பதையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த இலாகாவின் பரிசீலித்து, அதற்கு வேண்டிய முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதைச் சொல்வதற்காக நாம் இங்கே வரவில்லை. அதை நாம் இங்கே சொல்வது நியாயமானதல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆனாலும் இலாகாவின் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதிலே எங்கள் கட்சிக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே எப்படியெல்லாம் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களிலே நாம் பொறுமையை இழக்கக்கூடிய அளவுக்கு உணர்ச்சி வசப்பட்டு பல கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் சபாநாயகர் அவர்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களிலே நாம் உட்கார்ந்துகொண்டே உணர்ச்சி வசத்தோடு கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்வதைக் கண்டு, சபாநாயகர் அவர்கள் “நீங்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து பேசுவது சரியல்ல” என்று அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று நாம் யோசிக்க வேண்டும். மற்ற சில துறையினருக்கு ‘ரெஃபிரெஷர் கோர்ஸ்’ வைத்திருக்கிறார்களே அதைப் போன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வைத்து, சட்டசபையிலே எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று பயிற்சியளித்தால்கூட நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நாம் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம்; நல்லமுறையிலே விவாதங்களை நடத்தலாம்.

1973 மார்ச் 27]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இங்கே ஆளும் கட்சியினரும் இருக்கிறோம்; எதிர்க்கட்சியினரும் இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியினரும் எதிர்க்கட்சியினரும் எதிரிகள் போல் இருக்கக்கூடாது. நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். அதை நியாயமான முறைகளிலே விவாதிக்கலாம். இந்த அவையிலே நாம் எல்லாம் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்திலும் சரி, வெளியிலேயும் சரி, ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்களும் எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்களும் எல்லோரும் சரிநிகர் சமாளம் என்ற முறையிலே நாம் நடந்துகொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

இன்னும் சட்டமன்றத்திலே நடக்கின்ற வேறு சில கருத்துக்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல முக்கியப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவாதிக்க 'அட்ஜெர்ன்மென்ட் மோஷன்' கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்ற பல அட்ஜெர்ன்மென்ட் மோஷன்களுக்கு சபாநாயகரின் அறையிலேயே அனுமதி மறுக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதற்குத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது; இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி கொடுத்திருக்கும் அட்ஜெர்ன்மென்ட் மோஷன்களை இந்த அவையிலே கொண்டு வந்து, இன்னின்ற அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்; அதற்கு இன்னின்ற காரணங்களால் அனுமதி மறுக்கிறேன் என்று சபாநாயகர் அறிவித்தால் அதைக் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். சபாநாயகரின் அறையிலே அனுமதி மறுக்கப்படுவதால் அந்த முக்கிய விஷயங்களைப்பற்றி நாங்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று மக்கள் தவறாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மன்றத்திலே அதை அறிவித்து அதன் பின்னால் அனுமதியை மறுப்பது என்ற முறையை சபாநாயகர் கடைப்பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்கும் அது ஒரு தர்மசங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி 'ரூல்ஸ் கமிட்டி'யில் நாம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நான் அதை ஒரு குற்றச் சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் அந்தமாதிரியான விஷயங்களை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோமா

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 27]

இல்லையா என்று மக்கள் எங்கள் மீது சந்தேகப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். பலரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக நாங்கள் அட்ஜெர்ன்மென்ட் மோஷன் கொடுத்தோம். ஆனால் அது அவையில் வராமலேயே போய் விட்டது. அதனால் மாணவர்களுக்கு வேண்டி நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தக் கருத்தை நான் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு ஸ்பீக்கர் இடம் வேக்கண்டாக இருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எலெக்ஷன் எப்போது நடைபெறும் என்று தெரியவில்லை. சபர்நாயகர் இடம் முக்கியமான இடமாக இருப்பதால் உடனடியாக அதற்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டும். அதிலே சங்கடங்கள் ஒன்றும் இல்லை. முன்பு வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. அதனால் எலெக்ஷன் நடத்த முடியவில்லை. இப்போது வழக்கு முடிந்துவிட்டது. ஆகவே, எலெக்ஷன் நடத்துவதில் சங்கடம் ஒன்றும் இல்லை. அதற்கு இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் இதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது Deputy Speaker is performing the functions of the Speaker. சட்டப்படி எல்லா பொறுப்புகளையும் சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் இதை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சட்டமன்ற விநிதியைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். புதிதாக இப்போது 6 மாடிக் கட்டடம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே நாம் தங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஒரு 'டெர்ம்' காலத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட ரூமை ஒதுக்க வேண்டும். அந்த டெர்ம் முழுவதும் வாடகை இல்லாமல் தங்கிக் கொள்வதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உத்தரப்பிரதேசத்திலும் மற்றப் பல மாநிலங்களிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற காலம் முழுவதற்கும் வாடகை இல்லாமல் தங்கிக் கொள்வதற்கு

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நிரந்தரமாக ஒரு அறையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று நமது தமிழகத்திலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தை இந்த இலாகா பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்த விடுதி எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூற வேண்டிய தேவையில்லை. அடிக்கடி இந்த இலாகா காரியதரிசி அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களும் அந்த விடுதி எப்படி நடக்கிறது என்று சென்று பார்த்தால் அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த விடுதியிலே இன்று பல இடங்கள் அழுக்கடைந்து, பாழடைந்து இருக்கின்றன. பலரும் எச்சிலை படிக்கட்டுகளிலே துப்புகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய அந்த விடுதியின் எந்தப் பகுதியிலே சென்று பார்த்தாலும் அருவருக்கத்தக்க முறையில் தான் இருக்கின்றது. சுத்தம் என்பது சிறிதுமில்லை. ஆனால் சுத்தம் செய்வதற்கு வேண்டிய அலுவலர்கள் இல்லையா என்றால், இருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் இந்த அருவருக்கத்தக்க நிலைதான் அந்த விடுதியில் இருக்கின்றது.

அடுத்து, உணவருந்த என்று இரண்டு உணவு விடுதிகள், 'காண்டின்கள்' இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கேயும் போதிய வசதிகள் இல்லை. சுகாதாரக் குறைவினை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு அந்தக் காண்டின்களில் சுகாதாரம் என்பதே இல்லை. கை கழுவுவதற்காக என்று வைக்கப்பட்டுள்ள குழாய்களெல்லாம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அந்த 'பேஸின்களும்' கரை படிந்து அழுக்குப்படிந்து அந்தப் பக்கத்திலேயே போக முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே இவற்றையெல்லாம் தினமும் சுத்தம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்—ஒரு முறை இல்லை, நாளைக்கு இரண்டு முறை சுத்தம் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, புலால் உண்ணும் பகுதிதான் மிகமிக அருவருக்கத்தக்க முறையில் ஈக்கள் மொய்த்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. அங்கேதான் சுகாதாரக் கேடு அதிகமாக இருக்கிறது. வெஜிட்டேரியன் மெஸ்லைப்பட்டறி ஒரு வார்த்தை. நான் யாருடைய உணர்ச்சியையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்று இதைச் சொல்ல

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 27]

வில்லை. வெஜிடேரியன் உணவினைத் தயாரிப்பதற்கென்றே உள்ளவர்கள் அவற்றைத் தயார் செய்துகொடுத்தால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆனால் மாறாக 'நான்-வெஜிடேரியன்' உணவினைத் தயாரிப்பவர்களே மரக்கறி உணவியையும் தயாரித்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இல்லை என்பதைக் கோடிட்டுக் காண்பிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

பழைய ஹாஸ்டலில் உள்ள சில பிரச்சனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் அது சீராகப் பராமரிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு ஹாஸ்டல்களையும் பராமரிப்பதற்கு ஏன் 'மேனேஜர்' ஒருவரை நியமித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இப்போது அறைகளிலுள்ள படுக்கை விரிப்புகளை, தலையணை உரைகளை மாற்றுவதே இல்லை. எல்லாமே மிகமிக அழுக்கடைந்து, பழையதாக இருக்கின்றன. வாரம் ஒரு முறை மாற்றினால்கூடப் பரவாயில்லை. இப்படி அழுக்கடைந்த உரைகளையும் படுக்கை விரிப்புகளையும் உபயோகிப்பதில் பல அங்கத்தினர்கள் சங்கடப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. இந்த அளவிற்குச் சுகாதாரக் சேடுகள் நீடிக்கப் பட வேண்டுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. அங்குள்ள டெலிபோன் வசதிக்குறைவைப் பற்றியும் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது. டெலிபோன் வசதியைச் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவை இல்லாமலேயே இருந்துவிடலாம் போல இருக்கின்றது. காரணம் அவை எதுவும் சரிவர இயங்கவில்லை. யாரையாவது கூப்பிட வேண்டுமானால் அது குதிரைக் கொம்பைத் தேடிக்கொண்டு போவதுபோலத்தான் இருக்கும். பல முறை அங்குள்ள 'என் கொயரி'யைக் கேட்போம். பதில் கிடைக்காது. காத்துக் கொண்டு இருப்போம். இப்படி அவதிப்படும், அல்லல்படும் நிலைமைதான் அங்கே இருக்கின்றது.

கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவுசெய்து இவற்றையெல்லாம் நாம் வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட தவிர்த்திடக் கூடிய குறைகளினால் அவற்றின்பலன் நமக்குக் கிடைக்காமல்

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

போய்விடுகின்றது. இப்படிப்பட்ட சின்னஞ்சிறு காரியங்களை இலாகாவிலுள்ளவர்கள் செய்யத் தவறிவிடுவதன் காரணமாக இன்று இந்த நிலைமை இருக்கின்றது. ஒரு வேளை வெளியே இருந்துகொண்டு பார்க்கின்றவர்களுக்கெல்லாம், அங்கத்தினர்கள் மாடமாளிகை கூட கோபுரங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணலாம், ஆனால் உள்ளே வந்து பார்க்கும் போது அது எவ்வளவு கேவலமாக இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கலாம். யாரைத் தொலைபேசியில் கூப்பிடவேண்டுமானாலும் கூப்பிட முடிவதே இல்லை. அந்த அளவிற்கு நாம் கூப்பிடும் போது பதில் வருவதில்லை.

இன்னும் 'ஓட்டு நபு ஹாஸ்டலில்' ஆபீஸ் அடெண்டர் கிடையாது. அங்கே ஒவ்வொரு அறைக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த ஹாஸ்டலில் தங்க முடியும். இன்றைக்கு அந்த ஹாஸ்டலில் தங்குவதற்கு இடமே கிடைப்பதில்லை. காரணம் பல அதிகாரிகள் அங்கே நிரந்தரமாகத் தங்கியிருக்கின்றார்கள். எனவே மெம்பர்களுக்கு அங்கே இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் ஏன் அதிகாரிகள் அங்கே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. அவசியமானால் அவர்கள் வேறு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் வாடகைக்கு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. எனவே அவர்கள் இங்கே நீண்ட நெடுங்காலமாக ஏன் தங்கவேண்டும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்படி அங்கே நிரந்தரமாகத் தங்குவது என்றால் அந்த ஹாஸ்டல் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்காக இருக்கின்றதா அல்லது அதிகாரிகளுக்காக இருக்கின்றதா என்ற ஐயப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, அந்த ஹாஸ்டலில் "காமன் பாத்ரூம்", 'காமன் லெவோடரீஸ்' என்று இவையெல்லாம் பொதுவாகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இவையெல்லாம் உள்ள அறைகளோடு இணைக்கப்படும்படி ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இது முன்பு ஒரு சமயம் ஆலோசிக்கப்பட்டது. இதைச் செய்ய முடியும் என்றுதான் அப்போது சொன்னார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 27]

அடுத்து அங்கே உள்ள 'டிபன் கேரீயர்', டம்பளர்களைப் பார்த்தால், அவற்றில் கொண்டுவரும் உணவுப் பண்டங்களை எப்படிச் சாப்பிடுவது என்றே தெரியவில்லை. இவை எல்லாம் சிறு சிறு விஷயங்கள்தான். ஆனால் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவை இவை. இவற்றையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, அங்குள்ள ப்பூன்களுக்கு தைட் அலவன்ஸ் தரப்பட வேண்டும். அதுபோல் அங்குள்ள அலுவலக அலிஸ்டெண்டுகளுக்கும் நாளைக்கு 12 மணி நேரத்திற்குமேலே பணியாற்றுகின்றார்கள். அவர்களுக்கும் 'தைட் அலவன்ஸ்' கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் அங்குள்ள தோட்டம் பராமரிப்பே இல்லாமல் இருக்கின்றது. ரோடுகளும் பள்ளமும் படுகுழியுமாக இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சீராக்க இலாகா வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல மருத்துவ வசதியும் இருக்க வேண்டும். இதுபற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். அவசரத்திற்கு அங்கே ஒரு மருத்துவ வசதியும் செய்துதரப்பட்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்து, மாலை நேரங்களிலே சட்டப்பேரவை கூடுவதை இப்போது பல நாட்களில் பார்க்கின்றோம். எங்களுக்கு இது கஷ்டமாக இருக்கின்றது. பல நேரங்களில் மாலை 7 அல்லது 8 மணி அளவிற்கும் சில நேரத்தில் அதற்கு அப்பாலும் நடவடிக்கை நீண்டுவிடுகின்றது. இதனால் நமக்கு மட்டுமின்றி அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகின்றார்கள். இனியாவது மாலை நேரத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். அவசியம் என்று வரும்போது முக்கியமான 'டிமாண்டுகளின்'-மீது இரண்டு நாட்கள் வேண்டுமானால் விவாதத்தினை வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மாலை நேரங்களில் வேண்டாம். 'பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி'யில் 'நாங்கள் அவசர அவசியமாக முடிவுசெய்துவிட்டோம்' ஆகவே மன்றத்தில் கூறக்கூடாது என்ற சட்டப்பிரச்சனைகளை இங்கே கொண்டு வராமல் மனிதப் பிரச்சனை என்ற முறையில் இதை அனுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை நாங்கள் 50 வயதைக் கடந்தவர்கள் என்பதால் அதிகமாகக் கஷ்டப் படுகிறோமோ என்னவோ. காப்பி குடிக்கக்கூட நேரம்

1973 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிடைப்பதில்லை. “காண்டி”னிலிருந்து காப்பியை வாங்கிக் கொண்டுவந்தால் அது ஆறீ விடுகின்றது. இரண்டு பர்லாங்கு தூரத்திலுள்ள அந்தக் காண்டினுக்கு நாமே போய்வருவதற்கும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. எனவே உள்ளேயே ஒரு காண்டினை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல சட்ட மன்றங்களிலே இந்த மாதிரி இருக்கின்றது. எனவே இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இங்குள்ள வாட்ச்-அண்டு-வார்டு பணியாளர்களில் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு ரூ. 1.50, ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு ரூ. 2, எஸ்.ஐ.க்கு ரூ. 2.50 என்றும் பாட்டா கொடுக்கின்றார்கள். அவர்களும் இரண்டு வேலை வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவாசி உயர்நிலை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்த அலவன்ஸ் போதுமானதுதான் என்று யோசித்து இதைக் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, என் கட்சிக் காரியாலயத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இது 1965-லோ அல்லது 1967-லோ வெள்ளைபடி சீக்கப்பட்டது. பிறகு அடிக்கப்படவில்லை.

அடுத்து எங்களுக்குக் குடி நீர் வேண்டுமானால் லெவோடரி யிலுள்ள குழாயிலிருந்துதான் தண்ணீரைப் பிடித்து வைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே குடி தண்ணீர் பிடிப்பதற்கெனத் தனிக் குழாய் ஒன்று போட்டுத்தர வேண்டும்.

இதுபோன்று கட்சி அலுவலகத்திற்கு உள்ள எலெக்ட்ரிசிட்டி, டெலிபோன் செலவுகளை ஒரு உச்ச அளவு நிர்ணயம்செய்து அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு அதிகமாகப் போனால் அதைக் காரியாலயமே கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்து பஸ் பாலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ‘கட்சிச் செயலாளர்’ என்று ஒவ்வொரு கட்சி அலுவலகத்திலும் ‘பார்டி ஆபிஸ் செக்ரடரி’ என்று ஒருவர் பணியாற்றுகின்றார். அப்படிப்பட்ட சிப்பந்திக்கு பஸ் பாஸ் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அல்லது அவர்களுக்கு இதற்காக ஏதாவது அலவன்ஸ் கொடுக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 27]

அடுத்து வெகுகாலம் ப்யூன்ஸாக இருந்தவர்களுக்கு நியமனம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் அரசு நல்ல முறையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, இங்குள்ள 'ப்ரஸ் காலரி'-பற்றி ஒரு வார்த்தை. 'ப்ரஸ் காலரிக்கு' உள்ள இடம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. அதிகாரிகள் அங்கே வந்து உட்கார்ந்து விடுகின்றார்கள். இதனால் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அதிக நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. ஆகவே 'ப்ரஸ் காலரியில்' வேறு அதிகாரிகளை அனுமதிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்காக இடம் ஒதுக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமான இடத்தை அதிகாரிகளுக்கு ஒதுக்கித் தரலாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றைய தினம் திருபர்கள் எல்லாம் அதிகாரிகளிடத்தும் சொன்னதாகத் தெரிவித்தார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களாகவே அவர்களுக்கு போஸ் செய்ய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதையும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக நிதிக் துறையைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் என் தொகுதியைப்பற்றிய ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்கிறேன். குழித்துறையில் ஒரு சப்மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு அமைய வேண்டும் என்பதாக பார் அசோசியேஷன் முயற்சி எடுத்து பல கோரிக்கைகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அங்கே ஏற்கனவே ஸ்பெஷல் ப்ரஸ் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு இருக்கிறது. ஆகவே குழித்துறையில் 2-வது கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை அமைப்பதில் சங்கடம் இருக்காது. அதை அங்கே ஏற்படுத்துவதும் பொருத்தமாக இருக்கும். அதை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த இலாக்காவில் நியமனம் பெறாதவர்கள் நல்ல வழக்கறிஞர்களாக இருக்க வேண்டும். சிறப்பாகச் செயல்படுகிற வழக்கறிஞர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உத்தியோகங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். கட்சிகளுக்கெட்டத்தோடு பார்க்காமல் திறமையின் அடிப்படையில் நிதித்துறைக்கு வருகிற அதிகாரிகள் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஒய்வு

1973 மார்ச் 27]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பெற்ற நீதிபதி அவர்கள்—திரு. ராமமூர்த்திகூட—நீதிபதிகள் நியமனத்திலே அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப் பேச்சுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹைக்கோர்ட்டிலே நியமனம்பெறவேண்டிய வேகன்சீக்கள் இருக்கின்றன. 'பெண்டன்சிகள்' இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நிறைய ரிட் பெட்டிஷன் கேஸ்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே வேகன்சிகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தமிழில் தீர்ப்புகள் வர ஊக்கமும், ஆக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். டெப்போசீஷன்கள் எல்லாம் தமிழில் எழுத வேண்டும். இன்னும் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கக்கூடாது. இங்குள்ள நீதிபதிகள் எல்லோரும் தமிழ் தெரிந்தவர்கள்தான். ஆகவே தமிழில் அதிக அளவுக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து லீகல் எய்டு டு புவர் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் மத்திய அரசு என்ன என்னவோ செய்ய இருக்கிறது. நாமும் அதிகமான அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு வழக்காட உதவி செய்து தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நீதித் துறைபற்றியும், சிறைத்துறைபற்றியும் இங்கே பேசியவர்கள் சில நல்ல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீதித்துறை சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டும், நிர்வாகத் தலையீடு கொஞ்சங் கூட இருக்கக்கூடாது, கட்சி உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்து விடக் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கட்சி உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டால் ஜனநாயக அமைப்பே குலைந்துவிடும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்தும் ஆகும்.

தமிழக நீதித்துறை செம்மையாக நடைபெற வேண்டும், சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இந்தத் துறைபற்றிப் பேசுகிறபோது தன்னைப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 27]

பற்றியும், தன் கட்சியைப்பற்றியும் எண்ணிக்கொண்டு சொல்வது நல்லது அல்ல. இந்திய நாட்டிலேயே தமிழ் நாட்டின் நீதித்துறை தான் எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்று வருகிறது என்பதனை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி அவர்கள் கூறியதாகத் திரு. பொன்னம்ப நாடார் அவர்கள் கூடச்சொன்னார்கள்.

நான் அறிந்தவரை நீதிபதிகளை நியமிப்பதிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கூடாது என்றுதான் அவர் சொன்னதாக நினைவு. அது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பிரச்சினை. நாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை எந்த அளவிற்கும் மீறி, எதுவும் செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீதிபதிகள் எப்படி எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டும், அவர்கள் எந்த எந்த வழக்குகளை நடத்த வேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கூடச் சுதந்திரமாக அவர்களே முடிவு செய்துகொள்ள விட்டு விடுவதுதான் நல்லது என்று கருதுகிறேன். நீதித்துறையில் தவறு நடந்தாலும்—நீதித் துறையும் தவறு செய்துவிட்டிருக்கிற துறை தான் என்பதை எல்லோரும் வாதம் செய்கிறார்கள். என்றாலும் நீதித்துறை மோசமான துறை என்று காட்ட வாய்ப்பு இல்லாதபடி, அது நல்லவகையில் முன்னேறிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏழைகளுக்கு வழக்காட சட்ட உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி இந்த அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரை ஏற்பாடுசெய்து அவர்கள் இப்போது ஒரு சட்டமே தயாரித்துத் தந்திருக்கிறார்கள் விரைவில் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படும், ஏழைகளுக்குச் சட்ட உதவி கொடுப்பதில் இந்த அரசு கொஞ்சங்கூடத் தயக்கம் காட்டாது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீதிமன்றங்களுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் பல புதுக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி

1973 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

தந்திருக்கிறோம் பல கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் புதுக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் படிப்படியாகத்தான் செய்யும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பழமொழிகூட வரக்கூடிய அளவில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றால் அவர்கள் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவே இருக்கிறார்கள். ப்ரமோஷனுக்கு வாய்ப்பே இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபாக மாற்றலாமா என்பது யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. திரு. கணபதி அவர்கள்கூட ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஏழெட்டு ஆண்டுகள் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகப் பணியாற்றியவர்களை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபாக மாற்றுகிறபோது சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ரெபர் உண்ணுகிறார்கள். அங்கே இவர்களில் சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப் படாமல் போகிற நிலைகூட இருக்கிறது என்றார்கள். இது சர்வீஸ் கமிஷன் விஷயமாகும். சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசித்து, இதுபோலக் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகள் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகப் பணியாற்றியவர்கள் எல்லாம் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனுசீப் ஆக வரக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதுதான் நியாயம் என்று கருதுகிறேன்.

நிர்வாகத் தலையீடு நீதித்துறையில் இருக்கிறது என்றார்கள். அது ஒரு மாயை. நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோதுகூட எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றியது. நடைமுறையில் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு எனக்கு நீதித்துறை நிர்வாகத் துறைக்கே எதிராக இருக்கிறதோ என்றுகூடத் தோன்றும். காரணம், அரசாங்கம் கொண்டுவருகிற சட்டங்கள் எத்தனையோ அங்கே அடிப்பட்டுப் போவதைப் பார்க்கிறோம். மக்களுடைய நன்மைக்காக நாம் இப்படிச் செய்கிறபோது அவர்கள் இதற்கு எதிராகத் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிடுகிறார்களே என்ற கோபம் வந்த நேரம்கூட உண்டு.

ஆனாலும் நீதித்துறை சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்கிற ஒரே ஒரு கருத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான தீர்ப்புகள் வந்தாலும்கூட அதைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. நிர்வாகத் துறையின் தலையீட்டின்றி அது சுதந்திரமாகச் செயல்பட

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 27]

வேண்டும் என்றேதான் அரசாங்கம் கருதி வருகிறது—இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை நீதித்துறைக்குள் தலையிட்டு அதன் சுதந்திரத்தைப் பறிக்க விரும்பவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கொள்கை வெளிப்படக்கூடிய தீர்ப்பு வந்தாலும், அது சுதந்திரமாகச் செயல்படவேண்டும் என்றே நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

சிறைத்துறை மானியத்தைப் பொறுத்தவரை பேசும்போது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர்தான் சற்றுக் கோபமாகப் பேசினார். எல்லோரும் சிறைச்சாலையில் அதிக வசதிகள் செய்துதரப்பட வேண்டும் என்றார்கள். நமது அரசு வந்த பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் சிறைச்சாலை வசதிகளை அதிகப்படுத்தப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. உணவு முறையில், உடை முறையில், அவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தத் தரும் முறையில் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

பரோல் கொடுக்கிறோம். இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்ற வேறுபாடு இன்றி—அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், பார்க்காது, 5 ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்து விட்டால்—அமைச்சரிடத்தில் வரவேண்டாம்—பரோல் அவர்களே கொடுக்கலாம் என்று செய்திருக்கிறோம். ஒரு முறை கொடுத்து இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டால் மீண்டும் அவர்களே எங்களைக் கேட்காது பரோல் கொடுக்கலாம் என்று செய்திருக்கிறோம். இதில் கட்சி மனப்பான்மை இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வந்து சொல்கிறபோதுகூட உடனே அவர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகிறோம். குறிப்பாக ஒன்று சொல்வேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். கொலை செய்த கைதியை பரோலில் விட வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்கிறார். உடனடியாகக் கொடுத்து விடுகிறோம். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நாங்கள் இதைப் பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும் அவர் எதிர்க்கட்சியாயிற்றே என்று எண்ணாமல், அவருக்கும் அவர் கேட்கின்ற காரியத்தைத் தான் விதிகளுக்கு உட்பட்டுச் செய்கின்றோம். அதிலே அரசியல் கட்சி என்றே கிடையாது. எந்தக் கட்சி என்று நான் விவரம் கூறினால், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, அதைச் சொல்லாமல் விட்டு விடுகிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களே கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தாலும், வேறு யார் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தாலும் அதிலே நியாயம் இருக்குமானால், தவறு இல்லாமல் இருக்குமானால், விதிக்குட்பட்டுச் செய்துதான் இருக்கிறோம். அமைச்சருக்கு வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்று பேசுவது சுவையாக இருக்கலாமேதவிர, அது தவறானது, உண்மைக்கு மாறானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இந்தத் துறையில் பிரமோஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். விதி முறைகளிலிருந்து தவறாமல், மீறாமல் நடக்கவேண்டுமென்பது தான் அரசினுடைய கொள்கையாகும். எங்கேயாவது தவறுகள் நடந்திருக்குமானால், அது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுமானால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்போம்.

மதுரை சிறைச்சாலையைப்பற்றியெல்லாம் கூறினார்கள். அண்மையில் அங்கே சென்றுவிட்டு வந்தார்கள். தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் ஒரு முடிவிற்கு வந்து நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். எந்தச் சிறைச்சாலையாக இருந்தாலும், தவறினால் கண்டிப்பதற்கு, நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத்தான் மக்கள் எங்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். யாரோ ஒரு அதிகாரி, அந்தக் கட்சித் காரருக்குச் சலுகை கொடுத்துவிட்டார். அந்தக் கட்சிக்காரர், கோபித்துக் கொள்வார் என்று நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றால் நான் மக்கள் பிரதிநிதி அல்ல. அதற்குப் பயப்படவும் தயாராயில்லை. ஒரு கைதி, அதுவும் 6 மாதத் தண்டனை, பெண்ணைக் கற்பழித்தார் என்று குற்றம். அதையும் அமைச்சருக்கு வேண்டாதவன் என்று சொன்னா. அவருக்குத் தண்டனை 6 மாதம். 3 மாதம், அவருக்கு இன்டிப்பெண்டன்ஸ் டே ரெமிஷன் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த 3 மாதம் ரெமிஷனும் போதாது என்று சிறை அதிகாரி, ரொம்பக் காருண்யத்தோடு, இதற்காகத் தன்னுடைய அதிகாரம் அத்தனையையும் பயன்படுத்தி, 20 நாளைக்குமேல் 'ரெமிஷன்' கொடுத்திருக்கிறார். பெண்ணைக் கற்பழித்தவனுக்கு, அதுவும் சிறுமியைக் கற்பழித்தவனுக்கு,

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 27]

6 மாதத்திற்குள்ளே ரெமிஷனுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏன் இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற காரணத்தை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக, சிறையிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரி எவ்வளவு தண்டனை என்று பார்த்து, அந்தத் தண்டனைக்கு எவ்வளவு ரெமிஷன் என்று கொடுப்பாரேயோழிய எந்தக் குற்றம் என்றெல்லாம் பார்ப்பது கிடையாது. அதேமாதிரியாகத்தான் இன்றைக்குத் தூக்குத் தண்டனைக்குள்ளானவர்கள், ஜன்ம தண்டனைக் கைதிகளாக்கப் படுகிறார்கள். மோசமான கொலையாக இருந்தாலும், அதையும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : 1.00 மணிக்கு வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டும். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிளாரிபிகேஷன் கேட்க வேண்டுமென்றால், அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லிவிடித்து, நோமினத்தால், கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புதிய விவாதத்தைச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய கொள்கை அந்தக் கணக்கிலே கொடுக்கக்கூடாது என்பது. மோசமான குற்றங்களாக இருந்தால் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் சட்டம். யாரோ ஒருவர் சொல்வது, எப்படி விருவிருப்பாகக் காரியம் நடந்தது தெரியுமா? அந்தக் கைதியை ஒருவர் சென்று பார்க்கப் போகிறார், அவரை இண்டர்வியூ செய்வதற்காக.

(மாண்புமிகு பொறைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அந்த நபர் ஒரு பிட் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த காகிதத்தையே கொண்டுவந்திருக்கிறேன். சிறைத்துறைக் கண்காணிப்பாளருக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயே, சிறையிலிருந்த ஒரு காகிதத்திலேயே எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த சிறைத்துறைக் கண்காணிப்பாளர் அந்தப் பேப்பரிலேயே பரோல் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். எந்தக் கட்சி, யார் என்று சொன்னால் அதற்கும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள். ஆக, கட்சியினுடைய தலைவரோ, அல்லது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ, தனிப்பட்டு, 'ரேப் கேசுக்காக' சென்று பார்க்கக்கூடிய நிலை இருப்பது வருத்தப்பா-
வேண்டிய ஒன்று. அதிலே போய்.

1973 மார்ச் 27]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இதிலே மர்மம் இருக்க வேண்டியதில்லை. எந்தக் கட்சிக்காரர், யார் என்று சொல்லி விட்டால், ரொம்ப விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எல்லா விவரமும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும். முதலிலே, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய கட்சிக்காரர்கள் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். கொலைக் குற்றம் செய்தவர், 8 ஆண்டுகளுக்குத் தண்டிக்கப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருந்த கைதியைப் பார்க்கச் சென்றவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாவட்டத் தலைவர். அவர்தான் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். நான்கு வரியிலே, அந்தத் தாளும் சிறை அதிகாரி கொடுத்து எழுதித் தாச்சொல்லி, அங்கேயே அவ்வளவு காருண்யத்தோடு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். சிறைக்குள்ளே சென்று பார்க்கக்கூடாதா என்கிறார்கள்.

கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான் அவர்களைப் பார்க்கத் தனி இடத்தை அமைத்திருக்கிறது. முன்பு கம்பிக்குள் நின்றுதான் பார்க்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினரை நான் இருந்தேன். அப்பொழுது சிறையில் இருந்தேன். என்னுடைய நாயார் என்னைப் பார்க்க வந்தார்கள். விரட்டி விரட்டி அடித்தார்கள். கம்பிக்கு முன்னால் நின்றுதான் பார்த்தேன். அதை மாற்றி, ஒவ்வொருவரும் தங்கிப் பார்ப்பதற்கு ஒரு கூடமே ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம்.

ஆனால், இந்தத் தலைவர்கள் சென்றிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, சிறைக்குள்ளே. 1½ பர்லாங் முன் சென்று, சூப்பரிண்டென்டென்ட் இருக்கக்கூடிய கட்டடத்திலே, ஷேயிலர் கட்டடம் இருக்கிறது, கைதிகளைப் பார்ப்பதற்குத் தனியாக ஒரு கட்டடம் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் தாண்டி, சிறைத்துறை அதிகாரி இருக்கும்போது காரணமற்று ஒரே சமயத்திலே 29 பிரிசனர்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பைக் கொடுத்து, அங்கேயே இருக்கச் செய்து எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாருடைய கட்சியோ என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 27]

சிறைக்குள்ளே சட்டம் நிலை நாட்டப்பட வேண்டும். யாராக இருந்தாலும் சட்டம் ஒன்றுதான். நான் கேட்டேன் அங்கு சென்றிருந்தபோது. 'அவர்கள் முறைக்கின்றார்களே, நான் என்ன செய்வது', என்று சொன்னார்கள். நான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், சட்டமன்ற உறுப்பினர். நான் ஒரு கை பார்த்து விடுவேன். சட்டமன்றத்திலே சொல்லுவேன்' என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் சொன்னேன், அதற்கெல்லாம் பயப்படாதீர்கள். நானே சொன்னாலும், சட்டப்படிதான் நடக்க வேண்டும். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

அந்த பைல் எல்லாம் புரட்டிப் பார்த்தேன். ரெமிஷன் கொடுத்த பைல், இண்டர்வியூ கொடுத்த பைல், எல்லாம் பார்த்தேன். பயங்கரமாக இருக்கிறது. இண்டர்வியூ கேட்கும்போது யார் யாரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். இவர்கள் எழுதிக் கொடுத்த கைதிகளுக்கும் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்ட கைதிகளுக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. அவ்வளவு சுதந்திரம். அதுவும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. யாராக இருந்தாலும், இவ்வளவு சுதந்திரம், சட்டத்தை மீறி, காருண்யமாக, சிறைத் துறை அதிகாரி அளித்திருப்பாரானால் அது தவறு.

அமைச்சர்மீது பழி போடவேண்டுமென்று, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்றெல்லாம் சொல்வது தவறு. நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்தாலும், வேறு யார் ஆட்சியிலே இருந்தாலும் கவறைக் கண்டிக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவரைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல, கோரிக்கை அல்ல. அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டன என்று தெரிவித்து, சிறைச்சாலை முன்னேறுவதற்காக ஏராளமான வசதிகள், வாய்ப்புகள் செய்து தந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இல்லாமல், இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 27]

[திரு. செ. மாதவன்]

*மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை மானியக் கோரிக்கையின்மீது, அதற்காக ரூ. 5 கோடியே சொச்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது போதுமானதல்ல. மேலும் அதிகமாகக் கால்நடை வளர்ச்சிக்காகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும், திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்து வலியுறுத்தியிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், உள்ளபடியே கால்நடைத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகையுடன் ஏறத்தாழ ரூ. 8 கோடி அளவுக்கு பால் பெருக்கத் திட்டத்தின்மூலமாக, தமிழ் நாட்டிலே, அண்மைக் காலத்திலே பால் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான செயல்கள் நடைமுறைக்கு வரத் தொடங்கி இருக்கின்றன என்பதையும் 2, 3 ஆண்டுக் காலத்திலே நல்ல பலனைக் காணலாம் என்பதையும் நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், Small Farmers Development Agency என்ற அந்த அமைப்பு மூலமாகவும்

Marginal Farmers Development Agency

என்ற அந்த அமைப்பு மூலமாகவும் 25 சதவிகிதம் உதவித் தொகையாகவும், 33 சதவிகிதம் உதவித் தொகையாகவும் சப்ஸிடியாகத் தந்து, ஏறத்தாழ ரூ. 30 லட்சம் அளவுக்குப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக உதவித் தொகை மட்டும் ரூ. 30 லட்சம் அளவுக்குத் தந்து ஏறத்தாழ ரூ. 1 கோடி, ரூ. 1½ கோடி அளவுக்கு, கால்நடை வளர்ச்சிக்கு இந்தச் சிறு விவசாயிகள் திட்டம், நடுத்தர விவசாயிகளுடைய வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவைகள் மூலமாகப் பணியாற்றப்படுகிறது என்பதையும் நான் நினைவுபட்டிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கோழி வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபடுவதற்காக, ஸ்டேட் பாங்குகள்மூலமாக, தேசியமயமாக்கப் பட்ட வங்கிகளின்மூலமாக ஏறத்தாழ ரூ. 1 கோடியே 27 லட்சத்தைக் கடனாகப் பெற்று, அவைமூலமாகக் கால்நடை வளர்ச்சி நடைபெறுகிறது என்பதையும் நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். 1972-73-வது ஆண்டில், ரூ. 1 கோடியே 27 லட்சம் அளவுக்குத் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கோழி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1973 மார்ச் 27]

வளர்ப்புக்காகவும், கோழி வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காகவும் கடன்கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது என்பதை நினைக்கும்போது, கால்நடை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், மிகவும் முக்கியமாக கால்நடைகளுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக உயர்தர இனக் காளைகள் வரவழைக்கப்பட வேண்டும், சிந்தி இனக் காளைகள்மட்டும் போதுமான பயன் தராது என்ற கருத்தை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஜெர்சி, ப்ரீசியன் இனக் காளைகளையும், ரெட்டேன் இனக் காளைகளையும் ஏறத்தாழ 25-வது நம் நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்று ரூ. 2 லட்சம் அளவிலே ஒரு திட்டம் தந்திருக்கிறோம். மேலும் அதைவிட அதிகமாகவும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஆடுகளுடைய தரத்தை உயர்த்துவதும் மிக முக்கியமான பணி என்ற அடிப்படையிலே மிகச் சிறந்த கம்பளம் தரக்கூடிய நிலகிரி ஆடுகளினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ரஷ்யாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட மேரினோ ஆடுகளோடு சேர்த்துக் கலப்பு இனம் ஒன்றை உருவாக்குகின்ற திட்டம் நடைபெற்று வருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல் பகுதியிலே கம்பளி மட்டுமன்றி இறைச்சியும் தரக்கூடிய ஆடுகளை உருவாக்க காரிடேல் என்ற இன ஆடுகளைச் சேர்த்து ஒரு இனத்தை உருவாக்க மேற்கொள்ளும் வகையில் மன்னனூர் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காங்கேயம், உம்பளாச்சேரி போன்ற இனங்கள் உழைப்புக் கேற்ற இனங்கள் என்ற வகையிலே அவற்றை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பதற்குச் சில செயல்முறைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மந்தியா ஆட்டு இனத்தோடு ஒரு கலப்பினத்தை உருவாக்கு

1973 மார்ச் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

வதற்கும் இராமநாதபுரத்தில் உள்ள கீழ்க்கரிசல் ஆட்டு இனத் தைப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்கும் திட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பள்ளப்பட்டி தொகுதியிலே ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பண்ணை வைக்கப்படுவதே ஆட்டு வளர்ச்சியிலே நல்ல நாட்டம் செலுத்தி அவற்றை வளர்ப்பதற்காகத்தான் ஆட்டு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தால் அவற்றிற்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் செய்வது பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம், அங்கே உள்ள கொழுக்கட்டைப் புல்லுக்கும் தகுந்த பயன் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காங்கேயம் இனத்திற்கு என்று ஒரு தனிப் பண்ணை வைக்கப்பட வேண்டுமென்று திரு. கோவை செழிப்பன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். காங்கேயம் இனத்திற்காக அப்படி ஒரு தனிப் பண்ணை அவசியந்தானா என்பது பரிசீலிக்கப்படும். இன்றைக்கும் நம்முடைய பண்ணைகளிலே காங்கேயம் இனம் நல்ல முறையிலே வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆகவே தேவையானால் அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்து முயற்சி செய்யலாம்.

ஒரு காலத்திலே நடைபெற்ற ஐ.சி.டி.பி., இன்டென்ஸிவ் கேட்டில் டெவலப்மென்ட் புராஜக்ட் முறையை இடையிலே மூன்று நான்காண்டுக் காலமாகக் கைவிடப்பட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் தரமான கால்நடைகள் அங்கு உற்பத்தியானாலும் வெளி மாநிலங்களுக்கு விற்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால் அந்தத் திட்டத்தின் விளைவுகளின் பலன்களை நம்முடைய மக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதனால் அந்தத் திட்டம் இடையிலே கைவிடப்பட்டது. தரமுள்ள கால்நடைகள் மிகுதியாகக் கிடைப்பதற்காகவும், தரமில்லாத கால்நடைகள் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடாமல் இருப்பதற்காகவும், மீண்டும் ஐ.சி.டி.பி. திட்டத்தை 15 லட்ச ரூபாய் செலவில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 2, 3 பகுதிகளிலே கொண்டுவருகின்ற திட்டத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1973 மார்ச் 27]

கீ வில்லேஜ் சென்டர்ஸ், மைய கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக இரண்டரை லட்ச ரூபாய் செலவு ஆகிறது. ஒரு வட்டத்திலே ஏற்கனவே கைவிடப்பட்ட பழனி வட்டத்திலும், திண்டுக்கல் வட்டத்திலும், அதை நிறைவேற்றுவதற்காக மறுபடியும் செயல்முறையிலே கொண்டுவருவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் கோழி வளர்ப்பிலும் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு முனைந்துள்ளது— போதுமான முட்டை உற்பத்தியில்லை என்று இங்கே பேசிய பலரும் சொன்னார்கள்—கோழி வளர்ப்பு உற்பத்தியை மட்டுமல்லாமல், முட்டை உற்பத்தியை அதிகமாக்கக்கூடிய முறையிலே ஹைலன் இனக் கோழிமூலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்று திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத்தவிர ஒயிட் லகான் என்ற கோழி இனத்தைக்கொண்டு முட்டை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் தரமான வகையான தீனியை வழங்கினால் 210 முட்டை வரையில் கிடைக்கும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே கோழி வளர்ப்பு கார்ப்பரேஷன், பவுல்ட்ரி டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன், ஏற்படுத்த இசைந்து அரசு ஏறத்தாழ 50 லட்சம் ரூபாய் மூலதனக் கடன் வழங்கி, வங்கிகள் மூலமாக 1½ கோடி முதல் 2 கோடி ரூபாய்வரை கடன் பெற முடியும் என்ற அளவிற்கு ஏறத்தாழ 2½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதைச் செயல்படுத்துகிற திட்டத்தைத் தீவிரமாக்குவதற்காக கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதன்மூலமாகக் கோழி வளர்ப்புத் துறையிலே ஒரு புதிய ஊக்கம் பிறக்கும் என்று அரசாங்கம் சருதுகிறது.

எல்லா இடங்களிலும் கால்நடை மருந்தகங்கள் துவக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கடந்த ஆண்டிலே பல இடங்களிலே புதிய மருந்தகங்கள் துவங்க அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே 25 இடங்களிலே கால்நடை மருந்தகங்கள் ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை வளர்ச்சியிலே கிராம மக்களுக்கு ஈடுபாடு அதிகமாக வேண்டுமென்பதற்காக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே படப்பை என்ற கிராமத்திலே ஒரு கால்நடை வளர்ப்பு மூகாம்

1973 மார்ச் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே நடடாத்தி என்ற இடத்திலே அத்தகு முகாம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே வடசேரி என்ற இடத்திலே அண்மையிலே முகாம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுவரையில் கோழிக் குஞ்சுகளை உற்பத்திசெய்து வழங்குவதற்காகக் கப்பலூர் என்ற இடத்திலும், காட்டுப்பாக்கம் என்ற இடத்திலும் கோயம்புத்தூர் பகுதியிலும் சில அமைப்புகள் இருந்தாலும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், திருச்சி, தஞ்சை ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களிலும் கோழி வளர்ப்பு அமைப்புகள் நல்ல முறையில் தோன்றியிருக்கின்ற நேரத்திலே பேருதவியாக இருக்கும் என்று அரசு ஏற்றுச் செயல்படுத்தத் தீர்மானித்துள்ளது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஏற்கனவே கோழி வளர்ப்பிலே லாஸ் வந்திருக்கிறது, அதையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கூட்டுறவு இயக்கத்திலே நஷ்டம் வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது 1963-69-ம் வருஷத்திலே இருக்கலாம். இப்பொழுது நஷ்டமில்லை. கணக்கு இருக்கிறது. கோழிக் குஞ்சுகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வழங்கக்கூடிய முறையிலே ஓரத்தநாடு பண்ணையிலே ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசு கருதியிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோழிகளுக்குத் தீவனம் கிடைப்பதிலே கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே அரசுரிலே உள்ள கோழித் தீவனம் உற்பத்தி செய்யும் நிலையத்தைக் கூட்டுறவு சொசைடியினரே எடுத்துக் கொள்ளக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே அவர்கள் நல்ல முறையிலே கோழித் தீவனம் உற்பத்தி செய்து அதனுடைய விலை அதிகமாக ஏறாத நிலையில் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஏற்கனவே உற்பத்தியாகிற கோழித் தீவனத்தைப் போல் நான்கு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாக்குவதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் விரைவிலே அமுலாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விலை அதிகமாக இருக்கிற நேரங்களிலே பிண்ணாக்கு போன்ற கோழித்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1973 மார்ச் 27]

தீவனத்திற்கான மூலப் பொருட்களை விலை குறைவாக இருக்கின்ற நேரத்திலே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிறகு தீவனங்களை வழங்குகிற முறையை மேற்கொள்ளலாமா என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையின் ஒத்துழைப்பின் மூலம் இதைச் செய்ய முடியும். அந்த அளவிற்கு விலை ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் குறிப்பாகச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். கால்நடை மருத்துவர்கள், வெட்டர்னரி சர்ஜன்ஸ், அவர்களுக்கென்று ஒரு வெட்டர்னரி கவுன்சில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படிப் பட்ட சட்ட திட்டத்தின்படி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஐ.சி.ஏ.ஆர். ஒரு மாதிரிச் சட்டத்தை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அதிலே சில திருத்தங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த இலாகா கருதுகிறது. வெட்டர்னரி கவுன்சில் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற கால்நடை உதவியாளர்கள், லைவ் ஸ்டாக் அஸிஸ்டெண்ட்ஸ், அடிப்படையிலே மக்களிடத்திலே மிக நெருக்கமான தொடர்புடன் பணியாற்றக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கால்நடை உதவியாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அரசாங்கம் கடந்த இரண்டு திங்களாக அதைப் பரிசீலனை செய்தது. கால்நடை உதவியாளர்கள் இரண்டாவது தரம், செகண்ட் கிரேடு, இன்றைக்கு அவர்கள் தனித்தன்மையுடன் பணியாற்றுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பள விகிதம் ஊக்கத் தருவதாக இல்லை. ஆனால் வேலையின் அமைப்பு, நேச்சர் ஆப் தி ஓர்க் தனித்தன்மையுள்ளதாக இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததின் பலனாக அவர்களுக்குத் தனியாக மாதம் ரூ. 15 ஸ்பெஷல் பே என்ற முறையிலே வழங்குவதற்குத் தீர்மானித்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய இன்றைய ஊதிய விகிதம் 210-5-245-10-325 என்று இருக்கிறது. அவர்களுக்கு 15 ரூபாயை ஸ்பெஷல் பே என்ற முறையில் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அரசு வழங்குகிறது.

1973 மார்ச் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதேபோல லைவ் ஸ்டாக் கிரேட் ஒன் தரம் ஒன்று என்ற பதவியில் உள்ளவர்கள் ஊதிய விகிதம் மேற்படி பதவிகளில் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு 275-10-375-15-450 என்ற அடிப்படையில் ஏற்கெனவே சம்பளம் அமைந்திருந்தது. அந்தச் சம்பளத்தை 300-15-420-20-500 என்ற விகிதத்திற்கு உயர்த்துவதற்கும் அரசு முன் வந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் லைவ் ஸ்டாக் கிரேட் ஓன் என்ற பணியில் உள்ளவர்கள் தான் லைவ் ஸ்டாக் கிரேட் ஒன் என்ற பதவிக்கு உயர்கிறார்கள் என்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பதவியில் உயர்ந்ததற்குப் பின்னாலும் அதில் பெற வேண்டிய ஊதிய உயர்வுகளை இப்படிப் பட்ட ஊதியத்தாலே தான் வழங்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் 25 ரூபாய் அளவில் அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தி யிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனியல் ஸ்டாப் என்ற முறையில் தற்காலிகமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களில் கடந்த ஆண்டு 850 பேர்களுக்கும், அதற்கு முதல் ஆண்டு ஏறத்தாழ 450 பேர்களுக்கும் வேலை நீரந்தரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 350 பேர்கள் அல்லது 380 பேர்கள் பாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக அவர்களையும் வேலையில் நிரந்தரமாக்க அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறைகளைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக முன் வரும்.

இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் மக்கள் குறைப் படாத வகையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கெல்லாம் விளக்கமாகப் பதில் சொல்ல இயலாவிட்டாலும் குறிப்பேட்டில் ஏறியுள்ளவை அனைத்தும், உரிய முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இந்த மானியத்தின்மீது வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, சட்ட மன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எழுந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 27]

உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துரைகள் அத்துணைக்கும் மறுமொழி தருவதற்கான அளவிற்கு நேரமில்லையென்றாலும் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அவையினுடைய தன்மையைப் பற்றியும் இங்கே ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய வசதி வாய்ப்புகள் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிக் காட்டினார்கள். மிகக் குறைவான உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இந்த மன்றம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் மிகக் குறைந்த வசதிகளோடு அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக இந்த நிலைமை. இப்போது பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்தோங்கி நிற்கிற இந்த அவை சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு அமைந்திருக்கிறது என்பதனைக் காண்கிறோம். 70, 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மண்டபம் ஒரு சிலருக்காக அமைக்கப்பட்டது. இப்போது 234 உறுப்பினர்கள் கொள்ளத்தக்க அளவிற்குப் பேரவை அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கேற்ற வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த இந்த கோட்டையில், சுற்றுப்புறத்தில் போதுமான அளவிற்கு இடமில்லை என்பதை உணர்கிறேன்.

இங்கே உறுப்பினர்கள் இந்த அவையை விட்டு வெளியே செல்வார்களானால் கூடிக் கலந்து உரையாடுவதற்கு ஏற்ற வசதியில்லை என்று அறிகிறோம். அந்த வகையிலே இங்கே இருக்கிற இட வசதியை வைத்துக் கொண்டு நாம் எந்த அளவிற்கு வசதிகளைப் பெருக்கலாம் என்பதில் நாட்டம் செலுத்தி வருகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, பெண் உறுப்பினர் தங்குவதற்கேற்ற அத்தகைய அறையில் வசதிகள், வாய்ப்புகள் இல்லை என்றும் ஈஸிசேர் ஒன்று இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் அம்மையார் கேட்டதன் காரணமாக அங்கே இந்த ஈஸிசேர் கொண்டு வந்து போடப்பட்டது. ஆகவே, அதில் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களுக்கு, அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய மாதிரி வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கு எந்த வகையில் இருக்கிற இடத்தில் பெருக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதில் நாட்டம் செலுத்தும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கே அவை கூடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அவை கூடக்கூடிய நாட்களை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் நாம் அதிகமான அளவு கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். 1962-ம் ஆண்டில் 40 நாட்கள் கூடிற்று என்றால், 1967 இல் 51 நாட்கள் கூடிற்று. 1966 இல் 50 நாட்கள், 1970 இல் 61 நாட்கள், 1971 இல் 63 நாட்கள், 1972 இல் 60 நாட்கள் கூடிற்று. இந்த ஆண்டு பார்த்தால் 60 நாட்கள் வரைக்கும் கூடும். பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே இந்த விவாதங்களை எந்த அளவிற்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அகிலையும் சேர்ந்து ஒரு ஒத்த முடிவு எடுத்தால் அதற்கேற்றபடி பணிகளையாற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொள்வதற்கேற்ற வசதிகளைச் செய்ய முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முக்கியமான சட்ட மன்ற மானியத் தொகை வருகிற காலத்திலே கடைசி நாளாக இருக்கிற நிலையிலும் உறுப்பினர்கள் இந்த அளவிற்குத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்கிற போது, உறுப்பினர்களுடைய வசதி, வாய்ப்புகள், நேரங்கள், பொறுப்புகள் எல்லாம் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்ற இலக்கணத்தினுடைய அடிப்படையிலே சொல்லலாம். ஆகவே உறுப்பினர்களுக்குச் சில வகைகளில் இருக்கிற வசதிக் குறைவின் காரணத்தினால் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொல்லிய மாதிரி பெருமைப்படத் தக்க அளவிற்கு இந்தப் பேரவை மேன்மேலும் பேரும் புகழும் பெறத்தக்க அளவிற்கு நாட்டை அதிகப்படுத்துவதில் ஆட்சேபனையில்லை. பி.ஏ.சி. விதி முறைகளை எந்த அளவிற்கு அமைத்துக் கொள்ளலாம், முக்கியமான விவாதங்களில் உறுப்பினர்கள் சீரிய கருத்துக்களை வழங்க வாய்ப்பு வசதிகளை எப்படி ஏற்படுத்தலாம் என்ற முறையிலும் ஈடுபட வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே வந்து நாள்தோறும் கையெழுத்துப் போடுகிற நிலைமை இல்லாமல் 5 நாட்களுக்கு ஒரு கடவை அல்லது 7 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை கையெழுத்துப் போடுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பாராளுமன்றத்தில் அப்படி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பாராளுமன்றத்தில் அப்படி இல்லையென்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 27]

கூறிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இப்படிப்பட்ட கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட வகையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி நாங்கள் எழுதிக் கேட்டு பாராளுமன்றச் செயலாளர் அதற்குப் பதில் எழுதியிருக்கிறார். I am directed to state that Lok Sabha attendance register showing the names of Members is kept in the lobby. Members are expected to sign the register daily. என்று இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள். 14 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை கையெழுத்துப் போட்டு 13 நாட்கள் இருந்தோம் என்று சொன்னால் அபௌஸ் ரஸ்பிஷன் என்ற அளவிற்கு வைத்து நம்பத்தான் வேண்டுமென்ற பெருந்தன்மையைக் கடைப்பிடித்து வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். நாள்தோறும் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்ற நிலைமையிலேயே இந்த அவை இவ்வளவு குறுகியதாக இருக்கிற நிலைமையிலே, 5 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை என்று இருந்தால் போதும் என்றால், கோரத்திற்கு ஆட்களைப் பிடிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு பேரவைக் கோரமாகக் காட்சி அளிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இந்த முறைகளிலிருந்து தவிர்த்து பொறுப்புணர்ச்சியோடு கடமை செய்ப இது உதவும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். இப்போது அவர் இங்கு இல்லை. அந்த வகையில் எந்த முறையை வகுக்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

வேறுபல வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உறுப்பினர்கள், மற்றவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற வசதிகளை எந்த அளவிற்குச் செய்யலாம் என்று பார்க்கிறபோது, தலைமைச் செயலகத்தைப் பெரும் அளவிலே விரிவுபடுத்திக் கட்டுகிறபோது இந்தச் சட்ட மன்றமும், இதைச் சுற்றி உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு, கட்சிகள் அறைகள் அமைப்பதற்குத் திட்டமிட்டு ஏற்ற வகையில் புதிதாக வசதியோடு கூடிய மன்றம் அமைக்கப்படும் என்ற அளவிலேதான் அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டு, விடுதியைப் பொறுத்த வரையிலும், வசதிகளை வாய்ப்புகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், எப்படி வசதி

1973 மார்ச் 27] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாய்ப்புகளைச் செய்யலாம் என்று கண்டறிந்து அந்த வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவதற்கு ஹவுஸ்கமிட்டி வைத்திருக்கிறோம். அடிக்கடி கூட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. கூட மறுக்கிறார்கள். இருப்பவர்களும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் கூட்டி வழி வகைகளைக் காணுவார்களானால் நல்லது. வழி வகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த அவைக் குழுவினர் மிக அக்கறையோடு, முறையோடு சில பல பணிகளையாற்றி இந்த வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

சில கட்டுப்பாடு திட்டங்களைக் கொண்டு வர அவைக் குழுவினர் வழி முறைகளை வகுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்படுத்தப்பட்ட வசதிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மட்டுமேதான் நுகர வேண்டுமென்று வைத்திருப்பார்களானால் இருக்கிற வசதிகள் போதுமானதாக இருக்கக் கூடும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட வசதிகளையெல்லாம், உறுப்பினர்கள், அவர்களைப் பார்க்க வந்தவர்கள், மற்றவர்களெல்லாம் அனுபவிக்க விடுவதன் காரணமாக உறுப்பினர்கள் தங்குகிற உறுப்பினர்கள் விடுதி என்பதை விட சத்திரமாக மாறிவிட்ட நிலைமை இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறைபாட்டுக் கொள்கிறார்கள். நமக்கு நாமே கட்டுப்பாடு, விதிகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டால்தான் முடியும்.

ஸ்கிரீன்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே வந்து தங்குகிற விருந்தினர்கள், மற்றவர்கள், வின்டோ ஸ்கிரீனைப் படுக்கையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, போகும்போது அந்த ஸ்கிரீனும் போய் விடுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படாத அளவிற்குப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த வகையில் உறுப்பினர்களெல்லாம் பல்வேறு முறைகளைக் கையாள் வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

தொலைபேசியைப் பொறுத்த வரையிலும் 1968 இல் 27 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது, ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் ஆகி இப்போது 1972-73 இல் ஒரு லட்சத்து 96 ஆயிரம் செலவாகியிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 27]

இந்த வசதி வாய்ப்புகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சம்பளங்களை உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மற்றைய மாநிலங்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் மூன்று மாநிலங்களில்தான் 400 ரூபாய் மாதத்தில் வாங்குகிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்தைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் 350, 300 என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. படியை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

“சுயேன விரத்த விழிந்தன் றதனெதிர்
சுயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று”

என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

20 ரூபாய் படியை 25 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏதேனும் கொடுக்காமல் இந்தத் தொடர் கூட்டத்தை முடிப்பது அழகாக இருக்காது. ஆகவே 20 ரூபாய் படியை 25 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கை என் 7-க்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரு மணிக்கு கில்லெட்டின். நோடியாகக் கோரிக்கைகளை வாக்கெடுப்புக்கு விடுவதுதான் சரி. வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் போட வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நாம் ஆரம்பித்து விட்டோம்.

திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், நா. வெ. குருசாமி, கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, ஆ. கு. சுப்பையா, கே. ஏ. வகாப் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

1973 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 36,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 21-க்கு திருவாளர்கள் கு. அ. பொம்மன், கே. எ. வகாப், ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, சோ. அழகர்சாமி, ஆர். பொன்னப்ப நாடார் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,26,59,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 13-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எ. வகாப், திரு. என். டென்னிஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,30,12,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 14-க்கு திரு. என். டென்னிஸ், திரு. கே. எ. வகாப் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

[1973-மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,16,64,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(6) அறிவிப்பு

தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையின் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(7) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1.04 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.